

BROWN BOOK

**PAGES MISSING
WITHIN THE
BOOK ONLY**

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. 183
536A

Name of Book

Principles of Statistics

Name of Author W. G. Brainerd

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204684

UNIVERSAL
LIBRARY

అ యి దు హ త్వ లా?

(అప రా ధ ప రి శో ధ క న వ ల)

మద్దూరి శ్రీరామమూర్తికవి

వి ర చి త ము.

ప బ్లి ష రు:

కొండపల్లి వీర వెంకయ్య ఆండ్ సన్సు,

శ్రీసత్యనారాయణబుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

కాపీ గెటు నిజిషురు
బిడ్డె

[వెల గు. 1-0-0

ముద్రాపకులు:

శ్రీరామ ముద్రాక్షరశాల

గా జ మ ౦ డి.

1946

ప్రీతి క.

ఇయ్యది యొక రహస్యపరాధపరిశోధకాఖ్యా యిక.
 మోహవిశాచాచేప లగువారలు యుక్తాయు క్తముల గణింపక
 తమమార్గమున కష్టవచ్చినవారి నెల్ల నేదోయొకవిధమున నద
 లించుకొన్న పయత్నింతురు. ఇందు లీలాకుమారిని మోహించిన
 గంగారాముడు హతకుడై కథానకమునకు సూత్రధారుడై
 యుండెను. బహుళజనాకీర్ణ మగు కలకత్తానగరమున నెట్టి
 యాధానములును లభింపకున్నను దోషియగు లీలాకుమారి
 నన్వేషించుటకుండు గిరిధరలాలు చేసినయత్నము లత్యద్భు
 తములు. ఒక సా గ్రంథము చదివినయెడల సాతకలోకమునకు
 గిరిధరుని బుద్ధిచాతుర్యము గోచరింపకమానకు.

ఇట్లు,
 ముద్దారి శ్రీరామమూర్తి.
 గ్రంథకర్త.

విషయ సూచిక

మొదటి ప్రకరణము:—	పుట
కూనీజునిగిపోయినది	... 1
రెండవ ప్రకరణము:—	
ఆలోచనము—అరెస్టువారంటు	... 13
మూడవ ప్రకరణము:—	
న్యాయశాసనము—పునః ప్రయత్నము	... 25
నాల్గవ ప్రకరణము:—	
మోయొక హత్యయా?	... 35
అయిన ప్రకరణము:—	
పరిశోధన ఇందలి విచిత్రమిదియా	... 50
ఆరవ ప్రకరణము:—	
గిరిధర లాలుని యత్నములు	... 66
ఏడవ ప్రకరణము:—	
యాసఫ్ ఖాను	... 76
ఎనిమిదవ ప్రకరణము:—	
విశ్వప్రయత్నములు	... 89
తొమ్మిదవ ప్రకరణము:—	
మరణవాఙ్ముఖము	... 98
పదియవ ప్రకరణము:—	
సమాప్తము	... 104

ఉపక్రమణిక.

చతురంభోధి పరీతమగు నీభూవలయమున కాంతాక
 నకములపై నాసక్తిలేనివాడు లేడనుట సర్వజనవిదితము. ఎం
 తమునుపల్కికొను చక్కని యునతీకగ్నియు కంటబడినయెడల
 నపేక్షజనించుననుటయం దావంతయు నసత్యములేదు కావు
 ననే “బలవానిండ్రియ గ్రామోవిద్వాంస మసికగత్త” యను
 నారోక్తిజనించినది. లోకమున జితేంద్రియులుండుట యరు
 దు. అందునను నీకలియుగంబున “కమ్మదోయికి నన్యకాంత
 లక్ష్యంబైన మాతృభావముజూపి మరలువాడుండబోడని కొప్ప
 వచ్చును.

ద్రవ్యమునెడ సధికమగు వ్యామోహమునుజెంది “ధన
 మూలమిందగత్త”ని వర్తించుచు ‘బట్టకు పొట్టకు బెట్టిన
 సొమ్మనకు వడ్డీయెట్లునచ్చు’నని దలంచుచు—మానాభిమాన
 ముల మాటమరచి యుచ్చనీచతలు గణింపక — ధనార్జనము
 నను, ధనసంరక్షణమునను జీవయాత్ర గడవునంతటి లోభులు
 ప్రపంచమున నెక్కడనో కోటికొక రిద్దరుండురుగొని, కాం
 తావ్యామోహమధికముగా గల్గువారు వేనవేలుగగాన్నిం
 తురు. కాంతావ్యామోహమున బడినవారు యుక్తాయుక్తవి
 చారశూన్యులనుటకు, “కామాతురాణాంనభయంన లజ్జా.”

యను నచనము తారాణగునవచ్చును. మోహవిశాచమూ
 వహించినవాడు తానితగులచే జెడుమ్మామున సంచరించు
 చున్నాడవని ప్రబోధింపబడినను గుర్తింపక - 'తానలచినదే
 గంభ, తాముగినదేగంభ' యని తలంచుచు దినోదయమునకు
 మోహంబు రెట్టిన గర్వామోహాశాచమును గాఢాలింగన
 మొనరించుచుండును.

మోహోన్మత్తుడెట్టి నీచగుబునినైనను, ఘోరరాక్షస
 కృత్యమైనను జేయుట కెఱిసంకోచమును బొందడు. ముల్లో
 కాధినాధుండగు దేవేంద్రునగతఱివాగు శౌతముని వంచింప
 నగ్రరాత్రమున కుక్కుటమునోలె కూసెను శంభునగతఱి
 నాడు మోహినీదేవికై పగుగికి యామెనుబట్ట నుగింపలేదా?
 సుగదోపసుగకలిగువును తిగోత్తమకై యొకరికొకరు సహ
 రించుకొని మరణించిరి. పూర్వగాధుల గడననేల - నేడికలియు
 గంబుననొక్కొక్క కాంతామణికై యనేకములగు యుద్ధములు
 జరిగినవి. క్షియోపాత్రాయను జగదీకసుందరి నీజగునంతటి
 వానిని మోహనముద్రమున ముంచివైచెను. బ్రోజనుయుద్ధ
 మొక కాంతామణినిమిత్తమెగదా జరిగినది. ఎక్కడిచారి
 త్రములనో గణించుటెందులకు; మరదేశమున కృష్ణాకుమా
 రియను కాంతామణికై పెక్కును రాకుమారు లామెతండ్రి
 తో జగడమాడి యతనిగాజ్యమును కైవస మొనర్చుకొనిరి.
 ఇట్టి పెక్కులగు నిదర్శనములను ప్రతిదేశమునుండియు నీయ

వచ్చును. కనక నియ్యది నైసర్గికమగునాయో నందియ ముద
యంపవచ్చును.

వేశ్యలు పూరుషులను దమవంక కాకర్షించుకొనుట
లో నతినేర్పరలు. వా రొకపూరుషునియందు మోహమున్న
ను లేకున్నను నాతనినుండి ధనమధికముగా సంగ్రహించుకొ
నుటకై ప్రేమ నభినయించుటలో చతురమతులు. మఱియు
వారు ధనమునకు ప్రాధాన్యమొసంగి వర్తించుచు దమ
స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొనుటకై సర్వదా యత్నించుచుందురు.
రూపాజీవు లొక దేశమున నుండిరినియు నింకొక దేశమున లేర
నియు దలంచుట పొరబాటు. అన్ని దేశములందును వ్యభిచా
రమువలన లభించు విశ్మయతో మరుగడ గల్గువా రనేకులు
న్నారు. పాతకమహాశయో! ఇట్టివారిని మోహంపుచూర్చు
లనజెల్లదా?

వేశ్యలు దమతో నుండవలసిన దని యెవ్వనిని ప్రార్థిం
పరు. కాని పూరుషులే యూవలసియల సౌందర్యమున కాసించి
చి (నిక్క మగు సౌందర్యముగడుట యగుదుగదా వేశ్యలందు)
వారిని సమీపింతురు రూపాజీవులును యూతగడు ధనాధ్యు
డై మంచి యీగిగలవాడైనచో - తన విలాసప్రకటనముచే
వివిధగతుల నాతనిమెప్పుది యూశనిబుద్ధి యితరములపై
బ్రసరింపకుండజేసి యీతనికడనున్న ద్రవ్యమంతయును సంగ్ర
హించుకొని సాగనంపుడు గంతియే గాని ముగ్ధులమాక్షణి

వేశ్యలు యోగితురనుట నమ్మనర్హముగాదు. వేశ్యయొక్క
నిని దిరస్కరించుట రెండవయాతనియండజూచుకొనిన సిమ్మ
టనే బరుగుచుండును. పురుషుఁ డెప్పుడు తన్ను వేశ్య విడిచి
వేరొకని నాశ్రయించునో యపుడే యాతనిమన మాందోళ
నము జెందును. అట్టియెడ నాతఁ డనూయావేశుడగుట నిక్కు
వము. అనూ యావేశులు యుక్తా ముక్తము లాలోచింపక
దమచూర్ణము నిష్కంటకముగా నొనర్చుకొనుటకు సర్వవిధ
ముల ప్రయత్నింతురు.

వృధాకారహరణమేల పాఠకమహాశయా! అటు జూ
డుడు. ఒకపూగుషుండు మేనెల్ల నొకయుత్తరీయుఁడచే గప్పు
కొని కీనడలచాటుననుండి పోవుచు మాటిమాటికిని దన్నె
వ్వరైన జూచుచుండిగా యని వెనదిరిగి చూచుచు బోవుచుం
డెను. ఆతఁ డెక్కడకు బోవుచుండెనని ప్రశ్నింతుగా? ఇం
కెక్కడకు; మారపిశాచమావేశించినవా డెచ్చటకు బోవును.
ఆతని యాకృతియు, గమనవైఖరియు దిలకించిన మీకు విశద
మగును. అది శీతకాలమగుటచే శరీరము నిండుగ నాతఁ
డొకనల్లనిశాలువ గప్పియుండెను. కొంచె మెఱువుగలసిన
తెలుపు గలపంచెను ధరించియుండెను. దుప్పటిగప్పియుండు
టచే నాతఁ డెవ్వఁడో గుర్తించుటకు వీలగాన్పించకున్నది.
అంతఁడు కొంతసూరమునడచి గమనవేగమును రెట్లించి—

నిర్భయము పోలి, చరచర నడువనాగెను ఆతడు రాచబొ
టునువడిలి ప్రక్కనున్న సందులోకి మళ్ళి నడువనాగెను.

పారకమహాశయా ! కొంచెము చీకటిగానున్నదని సం
దేహింపకుము. ఆతడు డెక్కడను బోవుచుండెనో కనుగొంద
మురమ్ము ఆతని ప్రసక్తి మనకేల ననుచుంటివా? ప్రాపంచక
పరిస్థితుల బ్రత్యక్షముగా గనుగొనుటకై యొకపరి యా
తనితో బోవుకము గవ్వు ఆవూగుషుఁ డా మంధకారమున
బడి యొకటి రెండు మఱుపులు దిగి యొకగృహముయొక్క
వీధిక వాటమును జేరి తలుపుతట్టెను. “వచ్చుచున్నాను.” అను
ప్రత్యుత్తరము వివచ్చుటచే గాబో లాతడు తలుపుతట్టుట
నగానివైచెను తలుపు తెరువబడినతోడనే యాతడు లోని
కేగెను. ఒకమునుసలి యాతనికి గాన్పించెను. ఆమెయు నా
తనిరాక గనినంతనే యాలోచనాధీనుని బయ్యెను. ఎట్టకే
కామె కొలదిగ దలచుదప్పుకొ యెను. ఇంతలో నాతడు
చరచర శయనాగారమును సగిరామింది తలుపులోనికి ద్రో
సెను. తలుపులు దెరువబడియెను. లోపల నెవ్వరును గాన్పించ
వరై.

అతడొకింతకోపముతో—“ఎక్కడ కేగినది.”

“ఏమో! నాకెట్లు దెలియును. నాలుగుగంటల కెచ
టికో పోయియుండెను. ఇంతకంట కామెజాడయే తేను”

“నాలుగుగంటలకే వెడలినదా?”

“అగును.”

‘వెళ్ళునవు డేమేని జెప్పియుండెనా?’

‘చీకటి పడకుండగనే వస్తుననియెను.’

‘ఎచ్చటికేగెదనని జెప్పియుండెను?’

‘వైవీధి నెవ్వరో స్నేహితురాలు గలదట. ఆమెను జూచివస్తునని చెప్పియుండెను—’

ఆతండు వాతాశుడయ్యెను. చేయవలసిన దేమున్నది. అత డెవ్వతెనునందప్పించి యానందపయోధివీచికల నూయల లూగుటకై నంకల్పించుకొని యరుదెంపియుండెనో యాల తొంగి యింటులేగయ్యెను. ఆమె వచ్చునని నిరీక్షించుటయా! వెనుకకు మరలిపోవుటను చిది గూ యని తొలపోయుచు నాత డొకింతనేపట్టనే విలచెను. ఇంతలో నామురునలి “ఇకనో యిప్పుడో వచ్చును గాని యక్కడ కాపురముండునా? గూరు చుండు”డనియెను. ఆతండును తన మదిలో నేమాలోచించెనో లేక యామురునలి జిప్సిట్లు జేయనెంచెనోగాని మాటలాడ కుండ శయనాగారములోని కరిగి యంగున్న దీపము నొకింత పెద్దదిగావించి శయనతలమున గూఱుచుండెను. ముదుసలియు దన కుమాకై రాకకై నిరీక్షించుచు వీధిక వాటమును మూయ కయే చావడిలో గూర్పుంజియుండెను.

ఆతండు శయనతలమున శయనించి తలగడలనటునిటు నవసించి ఎరుండబోయెను. ఇంతలో నొక కాగితపుమడత

యాతని కాతలగడక్రింద గాస్పించియుండెను. ఆత డద్దానిని విప్పి దీపము పూరముగా నుండుటచే మంచముపైనుండిదిగి దీపమును సమీపించి యామడతవిప్పి దిలకించెను.

అయ్యది యొక శీఘ్ర. అది తన్నుద్దేశించి వ్రాయబడి యుండెను ఆతఁడు వింతపడి యాయుత్తర మొకసారి తనలో నామూలాగ్ముగా జదువుకొనియెను. మరల నొక్కసారి చదువుకొనియెను. మూడవసారి యాతఁ డాయుత్తరమును బిగ్గరగా నిట్లుచదివెను.

“ప్రియా!

తమ కీయుత్తరమును వ్రాయుటకు సంకల్పించుకొనిన మూడుగంటలకు వ్రాయగలిగితిని. నేను యుత్తరము వ్రాయుటకంటె కిట్టెడుటలచి వృతాంతమంతయు దెలుపవలయు నని సంకల్పించుకొంటినిగాని యట్లొనర్చుట యరువురకును గూడ మంచిదిగాదని తలంచి యిట్లు వ్రాసితిని. నేను మిమ్ములను విడచిపోవుచుంటిని. అట్లని నావెనుక బయలుదేరి వచ్చెద రేమో? అడలాభము లేదు. ఈయుత్తర మ్మికందుంప్పటి కే నొకటిరెండువందల మైళ్ళపూరిమున నుండును. వృధావ్రయ త్నములు మానుడు. ఇచ్చటనుండుటకు మనస్కరించుటలేదు కావున వెడలిపోవుచుంటిని. ఇందులకు తమరస్యధా భావింప వలదు. ఈసంగతి మా జనసికిదెలుపుడు. ఇంక నీజన్మమధ్యమున మరల నింటిమొగము చూడదలచుకొనలేదు. సోపు.”

*

*

*

ఆయుర్తరమును జదివినతోడనే యాతనిహృదయము వికలమయ్యెను. విచారము, భయము, మున్నగురి సంబులెల్ల నొక్కుమ్మడి నాతనిబాధింపదొంగిలవి. ఆతడు తడబడుచు శయ్యతలమునుజేరి కూలబడియెను. “కట్టా! ఈసంతోష లేశముగూడ లేగుండబోయెనే యేమిసేయుచును. ఇప్పుడే ముదుసలి కీన్పత్నీ తమను జెప్పుచునా? జెప్పకుండబోవుదునా? ఆమెయు నావలె నామెకై పరితపింపక మాగను. ఈచావు కబుగు నేనెందులకు జెప్పవలయును” అని విశ్రాంతిచుకొని యాగ్రహమును నదిలిపివటకు నిశ్చయించుకొనియెను.

ఇంక నొక డాడుంటు నొకక్షణమైన నిలుచుట వ్యర్థమని దలంచి లేచి ముదుసలిని పిలవెను. ఆమెచచ్చినతోడనే “నీకుమార్తె చచ్చిపడి గాన్నింపకు. రేపగు బెంచెదను. ఆమెను రేపెక్కడకును పంపకుము” అనిబలిక యా యుత్తరమును శయనతలమున బట్టవైచి వెలిసోయెను. ముదుసలియు ‘కుమార్తె యంతవఱకెక్కడ బోయియుండురా’ యని విచిక్కించుచు యానిశాశ్చేషము నెట్లొ పేగించెను.

అ యి దు హ త్య లా?

మొదటి ప్రకరణము.

మాన జరిగిపోయినది.

ప్రభాశనమయము. లోకానందకారగుడగు భాసుని రాక నెఱిగి రాజు కళ్యాణహీనుడై యింక తన చిరంజీవ ప్రవర్తనము కొనసాగ నేరదని యథోలోకజాలకరుగ యత్నించుచుండెను. పతి కాంతినిహీనుడై పశ్చిమాభిముఖుడై జూట దిలకించి ప్రభువుతోడదే మనుగడగదాయని తలంచి యుడు గణంబులాతని ననుగమించుచున్నవోయన నొక్కటొక్కటిగ నదృశ్యమగుచుండెను.

తొలిదిక్కున దినరాజునకు స్వాగతాభివాదగుటకు బగచి యుంచిన యగుణంపునివాచీలదెఱంగున మేఘకూలిక లల రారుచుండెను. క్రమక్రమంబున నామేఘమాలికలు స్వర్ణవర్ణ రంజితములై యనతికాలమున దినమతి రారున్నాడని లోకంబునకు జాటుచున్నయవి. పిల్లతెమ్మెరలు మైసోకుటచే జనులెల్లరును శయ్యాతలంబుల విడువకుండిరి. కొందరు పరులకు దమ దేహంబుల విక్రయించినవారలు “అబ్బో! నూర్చుండద యింకెను. ఇంక నైన పనిలోనికేగకున్నయెడ యజమానుడు

కోపించు” నని భ్రష్టపడుచుండిరి. కొందఱుభోగులు, రాత్రయం దేసినను “లనో, నాటకిములనో జూచియుండుటచే గల్గిన బద్ధక మింకను దీరికుండుటచే ఎరువులనుండి భేద జాలకుండుట.

దినములో యుదయించెను. కలకత్తానగరమున సూర్యోదయమైనతోడనే జనసంకులమున కెడ తెరపి తీకుండెనని వచింపనగత్యము లేదు. మోటారుబండ్లును బ్రాంబండ్లును విధివిరామములేక బరువెత్తుచుండెను ఇంకను సిద్దమేల్కొనని భోగులను మోటారుబూరలు నిద్రబోసిచ్చుటలేదు. అట్టివారు నిద్రనుండిలేచి, ‘యిందువలననే దుస్కమాలినపట్టణములలో సుఖసింహరాదంబు రని పసుగుకొనుచు కాల్యముల దీర్చుకొని నేగుచుండిరి.

హరిజనరోడ్డు 1589/5 వ గృహమునొద్ద నొకపోలీసు భటుడు నిలచియుండెను. ఆతఁ డనుక్షణమునను లోనికిజూచుచుండుటచే నాతఁ డెవ్వనికొరకొ సరియించుచుండె నని తెలియకమానదు. కొంతవడి కాలని నెవ్వరోలోపలికి రమ్మని బిలచిరి. ఆతండు లోనికేగునంత కొకయువకుఁ డాతనితో “ఎందులకై ఇంతత్వరిగా రావలసివచ్చి వార్తబంపియుండిరో దెలియనా” యని ప్రశ్నించెను. అందుల కాభటుడు దనకేమియును దెలియదనెను. అనంతర మాయువకుఁడు, ‘సరేవచ్చెదననిజెప్పు’ మనియెను. “అయ్యా అట్లుగాదు. మిమ్ముదిగ్గర

నుండి వెంటనే దీసికొనిరావలయునని జెప్పియుండిరి. లెండు. అప్పుడే నేనరుదెంచి యరగంటయైస' దనియెను యువకుడు వచ్చెదనుండునుని లోనికేగెను.

ఆతఁ డెవ్వరో యెఱుంగుటకు పాఠకులారిత్ర జెంది యుందురు. ఆతఁడొక రహస్యాపరాధపరిశోధకుఁడు. ఒకటి రెండు కేసులలో సతిచాక చక్కముగా నీతఁడుపనిచేసి దోషులను బట్టి దొరతనము నాంకప్పగించి యుండెను. అక్కఱమున ప్రభుత్వమువా రీతనికి నెలకు రెండువందలు రూప్యములు జీత మిచ్చుచు కలకత్తానగరమునందు యపరాధ పరిశోధకశాఖ కధ్యక్షుపదవి యొసంగి యుండిరి. ఈతనినామము గిరిధరలాలు. వానిచుట్టూ జిన్నయయ్య మంచి మూలోచన గలవాఁడు కావుననే యెంతటిప్పనేరము జరిగినను యివ స్పెక్టరు కేళవలారీతనిని పిలిపించి దూఱించుచుండును.

గిరిధరుడు ఓక్షకభటునితో రాణాకరిగి యుండెను. ఆటకేళ. లాలు, మరల యరువును తగుమనుజులును గూరుచుండి పనినించు కొనుచుండిరి. వారీతనిగాంచినతోడనే స్వాగత మొసంగిరి. గిరిధరుడు, 'నమిత్తుండైన కేళవలారుతో నించుక తేనీటివైన త్రాగకుండగనే రమ్మలివార్తబంపిన నెట్లని యెగతాళిగ బల్లెను.

'అవసరమంత కెక్కుడు దగుటచే నట్లు వార్త బంపితిని.

“విశేషములేమి”

“ఇదే నేనుజెప్పటమగుటకు. వీరినోటనేవినిన కార్య సాధనమునకెక్కుడుగాఁ దోడ్పడును ఆనందకుమార్ గారూ! ఇంక నుపక్రమింపుఁడు” అని కేశవలాలనను

అచ్చట గూరుచున్నవాలో నొకప్పుడు చెప్పసాగిరి.

ఈశశిభూషణుఁడును నేనును గాత్రి గాటకమునకుఁబోయి తిమి. తొగి వచ్చుటకు బస్సువారుకకపోవుటచే కిడ్రపూరు లోనే యొకమిత్రునింట శయనించితిమి ఉదయ మెనిమిదిగంటలకే మేమిఁబురమును నొఖిరీకిగోవలసినవారి మగుటచే నాలుగుగంటలకేలేచి మాగృహమున కగుదెంచితిమి. అప్పటి కైదుగంటలన్నరయగును. వీధిఠలువును ద్రోసితిని. తలుపు తెఱగునబడియెను లోకకేగితిమి. చానడ్యోపకేగి మాజనకుని శయనాగారము తలుపుదరచి గురుకటచే జనకుడప్పుడే లేచియుండుననుకొఁకెని. కాని, కొంచెము దిగి కిటికీలో నుండి మరలచూడగా జనఁబడిఁకను లేచియుండెను దోచినది. వారిని మేల్కొల్ప వలయునని గదిలోనికేగితిని. ఇంక చెప్ప వలసినదేమున్నది వారిగుండెలలోనొక బాకు మొదలంట గుచ్చ బడియుండెను. కొలదిగారి క్రము వెలికిచిమ్మియుండెను. అత్యధికముగాభయపడి యొక్కకేకవైచితిని నామిత్రుఁడు లోని కరుదెంచెను. ఆతఁడు నన్నోదార్చి యీనగతి కక్షణమే పోలీసులకు దెలుపవలసినదని చెప్పుటచే నింకలోనిక ననేగకనమి

పమున నేయున్న చుట్టకడకు దెంచితిమి మేమిచ్చటికివచ్చి
యీసంగతిదెలుపగా మనస్పెట్టరుగాను తమకై వార్తబంపిరి.'

“చాలచిత్రముగా నున్నది. మీజనకున కెవ్వరితోనైనా
వైరమున్నదా?”

“లేదు అంతగర్భశత్రువులున్నటు లొకరకెన్నడును
వినియుండలేదు.”

“ఇచ్చిపుచ్చుకొను వ్యాపారమేమైన నున్నదా?”

“లేదు మాకు సాలునకొక వేయి రూపాయల రాబడి
గలదు. మాజనకు దున్నదానిసిమాగుప్పకొని తినుచునే కాలము
గడుపుచుండెను. నేను చదువు పూర్తియైన పిమ్మట నగునది
రూస్సుకులు కేలినముగ. యుద్యోగమున ప్రవేశింపితిని.
కాని యారూప్యములను న్నాస్వంతిఖర్చులకై వినియోగించు
కొనుచుంటిగాని వాకెన డును చచ్చియుండలేదు ఇంటి
ఖర్చులకైయు నానేధరించుచుండిన ద్రవ్యముచుగూర్చి వారి
కెవ్వరితోడను తగిన రాజసియే నాయభిప్రాయము.

“వారికేమైనా దురుభ్యాసములున్నవా?”

‘త్రాగుడు, చుట్ట, మున్నగు దురుభ్యాసములు లేవు.’

“ముఖ్యమైనది మరచితిగ. పేకమాటో?”

“ఎప్పుడైన గాడుట కేగుచుండును గాని యనియభ్యాస
ములలో జేగిబోనని నాయభిప్రాయము.”

“మంచిది. గుణప్రవర్తనములలో లోపములేదని వచింపగలరా?”

‘చెప్పగలను’

“మంచిది. నేనొకపరి యాతఃశవమును జూడవలయును కాని యడుగమరచితిని. ఇంటియం దింకెవ్వరైన నుండిరా?”

“నాసోదరియున్నది. మే మరుదెంచునప్పటికి కామె యింకను లేచియుండలేదు.”

అనంతరము వాగునలుపుగును బయలుదేరి యానంద కుమారునింటికి కరిగి. ఆనందమోగిండు వారిరువురను జూచునశయనాగారమునకు గొనిపోయెను. గిరిధరిలాలు పరిసరముగల వస్తుత్పింఠియు నతిజాగ్రూకశిఖో పరిశీలించెను. కాని యిందొక్కటియు ననుమానింపదగిన స్థితిలోనుండకుండెను. అదిండు శయ్యతలమాను సమీపించెను. శయ్యతల మించుక నలిగియుండెను. మంచముపై బరుంగియున్న యానందకుమారుని తిండ్రవక్షమున నొకబాకు గ్రుచ్చబగియుండెను. ఆకాశయొక్క పల్లములనుండిమాత్ర మొకించుకరక్తము వెలికివచ్చియుండెను. ఆబాకుపిశ్చివలెకొని గిరిధరిలాలు లాగివైచెను. కొలదిగ రక్తము వెలికరుదెంచెను. గిరిధరుడు శవము నటునటు ద్రిప్పెను. అడుగుభాగమంతయును రక్తము ముముగానుండెను బాకు పగులులోకిగూడ కొలదిగా దిగి

యుండెను. గిరిధరు డాగదిలోనున్న పరికరములన్నిటిని పరిశీలించి “అయ్యా! మీఁదనుకుండు చిరావ్రాయు నభ్యాసము గలవాడుగదా?” యని ప్రశ్నించెను. ఆనందకుమారుఁడగునని జవాబువంగెను. గిరిధరుండు ‘చిరాదీసి నిలువజేల్చి సామ్యతో సరిజూడుదు వీరు కొఁదిగా ద్రవ్యమును గహస్యముగా ఖర్చుపరచినట్లున్న దనియెను. ఆనందకుమారు డాశ్చర్యముపొంది, చిరావుస్తకమును దిగుగ్నదెచ్చెను. నిలువకును చిరాకును భేదముగఁడెను. సుమారు మూడువందల రూప్యములవఱకును నలువయుండవలసియుండెను. పెట్టెలో నేబది రూప్యములుమాత్రమే యుండెను. గిరిధరునకాసంగతి నెఱింగించెను. అనంతరమాతఁ డానందకుమారున కిట్లనియెను. ఇదిగో యీగవాశీమార్గమున వాంఛికుండు లోకరుదెంచెను. ఆమామిడిచెట్టుశాఖ నాధారముగా గొన్నయెకల సునాయాసముగా లోపలికిరావీలుండును తదుపరి యాహంతకుఁడేలకో తానరుదెంచిన మార్గమునగాక వీధిద్రోవనే పోయియుండెను.” అనిబల్కి వెండియు నిట్లనియెను. ‘చిరా నిలువకును, యున్న సామ్యవకును భేదముండి యున్నది. ఆకారణమున నాయనుమానము బలపడుచున్నది. నిన్నటిదినమున నీతడామూడువందల రూప్యములను వ్యర్థముగా వ్యయమొనరించి యుండెను. అయ్యవి యెట్లువ్యయపరచి యుండెనో తెలిసియెడల కేసు సులభసాధ్యమగును.”

అనిబల్కి కొంతనడి యూరకునికి కేశవలాలతో “నీవే డెండులకై హత్యచేయబడెనని తలంతువు?” అని ప్రశ్నించెను. కేశవలాలు చిగుసప్పుని ‘అది నేనెట్లు చెప్పగలను. తమవంటి యుర్రాధిపతితో యందులకు దగినవారు’ అని ప్రత్యుత్తమిచ్చెను. గిరధరుడు, “మిత్రమా! సర్వసాధారణముగా హత్యజరుగుటకు నాల్గుదు మాత్రమే కారణములని జెప్పవలయును. ధనాపేక్ష, అధికారాపేక్ష, మోహము, నైరస్యము, మున్నగునవి ఏనినో సితడేదెదువలన జంపబడెనో యూహంబు మనియెను. కేశవలాలని తనకడకుది యగమ్య గోచరిముగా నున్ననీ యు నాతనినే బెప్పమనియు ప్రశ్నించెను. గిరధరుడు చిగుసప్పుని కూతని కల్పియెను. ‘నేను గూడ నిందుపొరబడిన పొరబడయుండవచ్చును అందులకు మీరన్యథా దలంపకుడు ఈహత్యాపరాధమున కొక కాంతామణి సంబంధముండి యుండునని చోచుచున్నది.’ అని బుక్కుచుండిగనే యాసంపకుమూలకు డెండుకొని “అయ్యా! మాజనకునకట్టి దుర్భ్యాసములేదు’ అని బల్కెను. గిరధరుడొకించుకనేపు మానముగానుండి “అయ్యా! ఆదుర్భ్యాసమున్నదనిగాదు నేననునది. ఒక కాంతామణి సంబంధముమాత్ర మున్నదంటిని. అది యభ్యాసము కాకపోవచ్చును. మరియొక విశేషము, వ్యభిచారపిశాచ మింకను బూర్ణముగ నావహించి యుండకపోవుటచేతనే చిఠానిలువల

కు స్వల్పముగా తేడా యగుటయు వెట్టెయం దేబదిరూప్యములుండుటయు తటస్థించినది. నేను తలంచినట్లే కాకున్న యెడల నీపెట్టెలో రూప్యములుండుటయు, మీనాయనగారి మెడలోని బంగారగొలు నట్లయిండుటయు తటస్థించియుండదు. వచ్చినవారితగుడు ధనముకొఱకై వచ్చియుండనేదనుట పైనిదగ్గనములవలన స్పష్టమగుచున్నది. హంతకుని మార్గమున కీతిడ తుకముగా నుండుటచే నీశకు తొలగింపబోయెను." అని విమర్శనపూర్వకముగా బల్కెను. ఆతని పక్కలాలించి వారిని యును విస్థానించెడిరి. అనంతరము, గిరిధరుడు శంకమును పోషుమాట్టమునకు బంపవలసినదనిచెప్పి అనందకుమారునిబిలిచి 'సమా రెనిమిదిగంటలు కావచ్చినది. మీసోదరి మేల్కొంచి యుండును. ఆమెకు మెల్లన నీవార్త దెల్పి యామె జనకు నొకసారి చూడదలచినయెడల నామె నిచ్చటికి దోడ్కొనిరవ్వి, మే మావలికేగెద'మని బల్కెను. అనందకుమారుడు లోసకేగెను. గిరిధరాదులు చావడిలోని కరుదెంచి యటనున్న కున్నీలపై కూర్చుండిరి. అనందకుమారుడు తనసోదరియగు శ్యామలతో జనకుని శయనాగారము లోని కరిగెను. శ్యామల జనకునిగాంచినంతటనే పెద్దపెట్టున నేడ్వసాగెను. అనందకుమారుడు పెక్కువిధముల నామెనూ రజించి యెట్టకేల కామెను మరల లోనికిదోడ్కొనిపోయెను.

* * *

శనము జనరల్ హాస్పిటలునకు బంపబడెను. ఆనంద కుమారుడు డింటరుకు పరిశోధక మహాశయులగు దోడ్పడుచుండెను. ఆనందకుమారుని స్నేహితుండగు శశిభూషణుడు మాత్రము హాస్పిటలున కేగియుండెను గి-ధరుడు హత్యకు గల కారణములగు నుత్తమ లుగాని కాగితములుగాని లభించునేమోయను న దినుముతో నానందకుమారుని బిలిచి “అయ్యా! నేనేయ్యది యీహత్యకు గారణమైయుండెనని భావించియుంటినో యాయభివాముతో పరిశోధనకుపక్రమింతును మీకు సమ్మతమేనా” యని ప్రశ్నించెను. ఆనందకుమారుడు “డయ్యా! మీరెట్లు కార్యసాధన కుపక్రమించిననుసరియే ము-కెట్టియసాయమును ముందుగాకుండ రక్షించు భారమునుగూడ నేను తమచేతులనిడుచున్నాను. మాజనకుని జంపినద్రోహిని యురికంబముల కెక్కింపగల్గినయెడల జనకుని యాత్మకు శాంతిగల్గుననియే నాయభిప్రాయము” అని బల్కెను. ఆపల్కులాలించి గిధరుడు ఆనందకుమారునితో నిట్లు సంభాషించెను.

“నీసోదరి శ్యామలకేల యింకను వివాహముచేయలేదు? ఆమె కరగ్రహణమున కాశించి యెవ్వరైన ప్రయత్నించుచుండిరా?”

“లేదు. ఆమె వివాహవిషయమున గ మెప్పుడును రాలేదు.”

“నీవనుచిననునను యింటబరుండుచుదువా?”

‘ఇంటనే యుందును.’

“సాయంకాల మింటి కెన్నిగంటల కరుదెంచు చుందువు?”

“సుమా రేడుగంటలకు.”

‘నీవగుడెంచువప్పటికి మీజనుకుడెప్పుడును యింట నుడునా? లేక నీవగుడెంచిన విమ్మటనే యింటికిరుదెంచు చుండునా?’

“సర్వభారణముగా వారే వాహ్యోత్తమున నాకంటె మున్నగు నగుదెంచుచుండును.”

‘సుమా కెన్ని గంటలకు వారింటినుండి వెడలుదురో నీకు దలియునా?’

‘మూడుగంటలైన విమ్మట.’

“మంచిది. నా పెత్తెలో నేమైన నుండునేమో పరికింప నలసియున్నది’

“సం దహించుడు

ఆనందకుమారుడు పెత్తెను దెరచెను. గిరిధరుడు, ప్రతికాగితమును పరిశీంచుచుండెను. కొలదికాగితములైన విమ్మట నొకపాత్రడై రీలభించెను. ఆడైరీపుస్తకములోని యంశము లటునిటు దిరుగనైచెను. ఆపుస్తకము నొకచోటనుంచెను. పెత్తెయడుగుభాగమున మఱికొన్ని డై రీజుస్తకములుండెను. గిరిధరుడు తొలుత, తానుగాంచిన డై రీకకు మర

జూచెను. అయ్యది గతసంవత్సరపు డైరీ! “ఆనందకుమార్ ఈసంవత్సరపు డైరీ కాన్పింప దే” మని ప్రశ్నించెను.

“ఈసంవత్సరము డైరీ వ్రాయుటమానిరి.”

“ఎందులకో యెఱుంగుదువా?”

“ప్రతిసంవత్సరమునను వ్రాయవలసిన యాశములు లేక నిష్కారణముగా డైరీకొంటిననుచుండెడివాను. ఈ సంవత్సరము డైరీకొనుటలేదే” మని ప్రశ్నింపగా, “కొనదలచు కొనలేదు. అనవసరముగా డైరీకొనుటయేగాని వ్రాయుట కేమియును గాన్పింపదు” అని నాకు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

గిరిధనుడు మాటలాడకుండ డైరీ తిరుగనైచెను కాని ఒక్క కాగితమైనను విడువబడియుండలేదు అక్కారణమున నాతడేమో కొంతవడి చూలోచిరి. ఆసంవత్సరమునాటి ‘ఇప్పటికే ప్రాగ్భవోబువది, అనంతము ఇ గుగ వచ్చెను. నీవుకూడ మనకుపకరించునని తోచెడికాగియు తేల్చునుగాను నేమో పఠించుచుండుము నే నీ డైరీయూనిము గొనిపోయి పఠింపించి నిరుగ గొనివచ్చెనను.’ అనిబట్టి కేవలలాటుతో మాటలాడుచు సరిగెను.

రెండవ ప్రకరణము.

అలోచనము - ఆశ్రమవారాలు.

గిరిధరుఁ డింటనొక ఈడ్పెరువై బగు ' డైరీవుస్త,
కమును పనిశీలించుచుండెను. అతఁడు ప్రతివ్రతమును జాగ
రూకతతో దిగుగనైచుచుండెను. ప్రతియ శమును యొక్క
డుగా విమర్శించుచుండెను కాని అతని యభిప్రాయమును
బలపరుపదగినవారితో మేమియును అంతవరకు గాన్పింప
దయ్యెను అతఁడెంతయో వీక్షితో జనువుచుండటచే
లోకకరుడెంచిన కేశవలాలునుగూడ గమనింపడయ్యెను.
కేశవలాలు క్షుణ్ణికటి రెడుమిషములు నిలువబడి 'గిరిధర!
ఏమిట వీక్షితో జూచుచుంటి' అని ప్రశ్నించెను గిరిధరుడు
పుక్తమును శి దృష్టిగురల్పి "దయనేమును డైరీవుస్త
మును దిగుగనైచుచుంటిని" అని బల్కెను. కేశవలాలు
నమిషమువనున్న యొక్కప్పుడై గూగుచుండి "అయ్యా!
ఈకేశవతము నగచ్యుగోచరముగా నున్నది. ఎవ్వరు యెం
దుక్త హత్యజేసిరో - యొక్కసాముచుండి శకలిపోయి
దెలియరాకున్నది. ఇటునున్న శ్యామ - కి చుకంజెర యల
జడివినబడకుండ హంతకుడెట్లు వీధివ్యాధమున నెకలిపోయి
యుండెనో యూహించుటకైన శక్యము గాగుండనున్నది.

ఇంకొకచిత్రము 'వృక్షకేసునకైన నీమార్గము ననుసరించిన ఫలము గలుగ రచ్చునను నాశయైన నుండును గాని యీ కేసున కీమార్గమున యుత్పించిన మేలుకలుగునని యాశించుటకైన నవకాశములేదు.' అని బల్కెను.

గిరిధరు "డయ్యా! ప్రపంచము మారిపోయినది. చేసిన నేరమును క్రమ్ముకొను మార్గములు వెల్లడియైనవి. ఇంకను పాతపద్ధతుల బట్టుకొని ప్రాకలాడునంతటి తెలివిమాలిన వారు లేరు. నేరములుచేయుట, చేసి పట్టుబడకుండుట, తమ నేర మిగిలులపై నారోపించుట మున్నగు కార్యముల యందు ప్రావీణ్యము లేనివారు లేకనియే జెప్పనచ్చును. అట్టియెడ కేసులను బట్టుకొనుట సామాన్యముగాదు. ఆవిషయమటుంచుడు. ఈ కేసువిషయమై యాలోచింపుడు ఇంత కట్టుదిట్టముగా నింత నేర్పొరతనముతో, పత్తేదా లకైన నిసుమంత యాచోకీదొరుకకుండు హత్యగావించి వెజిలిపోయినాడు. ఇంగూల కాహంతకుని ప్రశంసించనలసియున్నది. అయినను ఇప్పుడు నే ననుసరించు మార్గమే సరియైన దని యూహించుచున్నాను. ఈశైరీ సంపూర్ణముగా పరిశీలించినవిమ్మట నాయనుమానము సిరపడునను సమ్మకమున్న" దని బల్కెను.

కేశవలా లంకట నూరకొనక 'సగమునకు వైగా జూచితిరిగదా? ఏమైన కేశేషాంశములున్నవా?'

'లేవు'

ఇట్లు ప్రసంగించుచునే గిరిధరుడు కాగితములను దిరుగవైచుచుండెను. నాలుగైదు పత్రములను దిరుగవైచిన సమీపమున నాతడేమిదిలకించి యుండెనోగాని—యాపేజీ మరల చదివెను. ఇంకొకమారు మరలచదివెను. ఇంకొకమారు చదివెను. అక్షరములపోలికకై గబోలుచు వెనుకనొకటి రెండు పత్రములను దిరుగవైచెను. ఒకింతతడవాలోచించెను. అతడట్లలోచన ధీమండై యుండుట గనిపెట్టి—కేశవలాలు—
 “మహాశయా! ఏమిట్లాలోచించుచుంటిరా! యని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుడు ‘యీవాక్యముల యర్థము స్ఫురింపక యాలోచించుచుంటిని విను’ డని యా దినచర్యపుస్తకమునుండి యిట్లుచదివెను.

“ఆరు సంవత్సరములనుండి గడిపిన ప్రవర్తన మాకస్మికముగా మారిపోయినది నూతనప్రవర్తన కారణభాదివసము—కలనైన దలపనియట్లు ప్రవర్తనము మారుట విదివిధాన మనుల్లంఘనీయమనుటకు దార్కాణమయ్యెను.”

కేశవలా లండలి యభిప్రాయ మొకింతదెలిసియు సంపూర్ణముగ నాతనివలన నెఱిగి దనకేమియు నాలోచన దట్టలేదని బల్కెను. పై వాక్యముల కిట్లు గిరిధరుడు వ్యాఖ్యాన మొనరించెను.

‘ఈతనిభార్య చనిపోయి యారు సంవత్సరము లైనది. కాని యీతడారువత్సరములనుండియు విషయభోగ విముఖు

డైయుండెను. కాని ఈ వ్రాసిన వ్రాసి దినమున తలవనితలంపు గా నాతనిమనంబు చలించింది. అప్పటినుండియే యీతిహాక కాంతామణి మోహవాగురుల జిక్కుకొనియుండెను. అనగా నీవ్రాత నవంబరు నెల 25 వ తానీఱున వ్రాయబడియుండెను. ప్రిభవరి 20 వ తేదీన వసెంబడినాడు.” అనిబల్కి వెండియు నిట్లనియెను “ఈయక్కరములు నాశుభిప్రాయమును బలపరచు చున్నవి. ఇట్లున్న నానందికుమారుడు తనతండ్రి దురభ్యాస లోలుడు గాడిని వాదించుట పొరబాటని యొప్పుకొనునుగా” యని యొకింతసంతసమును బలెను.

కేశవలాల “గింధరా! వైవాక్యములాని ప్రవర్తన మొనరినది యోదించుచుండుట నిక్కనము గానీ యాప ల్కులు హంతకుని బట్టించుట కీసుమంతయు ఒనికెరావు గదా?” యని బలెను గింధరుడు చిఱునవ్వున ‘సీపల్కులు యధార్థములె యైన నీయపరాధమునందలి దోషి యెట్టి వాడో నిరూపనచేయుచున్నా; ఇతను మించిన యాధార మేమియును లేదు. కనుక కొలదిగా నాలశ్యమగు’నని తోచు చున్నది.

ఇట్లు సంభాషించుకొనిన య.ంతర మానందకుమారుని గలసికొననేగిరి

గింధరుడతనికి డైరీలోని వాక్యములను జూపి “చూచి తివా నీవు! మీదనకుని శీలమునుగూర్చి పొరబడియుంటి’నని

బల్కెను ఆనందకుమారుడొక్కప్పుడును జెందెను. అప్పుడి గమనించి గిరిధరుడు “ఓయీ! ఎంత మనము గతమును గూర్చి విశేషముగా నాలోచింపవలదు. కర్తవ్య మాలోచింపవలయును. మీజనకుని మగంబును చలింపజేసిన ననితామణి యెవ్వరో కనుగొనవలసియున్నది ఆమెగలనగాని యామెను ప్రేమించిన మరియొకరి వలనగాని యీహత్య జరిగియుండవచ్చును. కొలదిప్రయత్నమున హంతికని గనుగొనవచ్చును. కాని నీవికొక పనిపూత్రము చేయుము. మీజనకుని బహుంతురంగికమిత్రు లెవ్వరైన మన్నయెడల వారలకడకేగి సజచిన వృత్తాంతములను దెల్పి వారలన మీజనకుడి మూడు మాసములనుండి యెక్కడికేగుచుండెనో కనుగొనుము. అందువలన మాయత్నములు త్వరలో ఫలింపగలవు” అని బల్కెను.

ఆనందకుమారు డాదుల కంగీకరించెను.

సామాన్యచుగు పట్టణమున పేరుదెలిసియున్నను గృహ గామముగాని యూతఁడు నివసించు గృహముయొక్క గుర్తులు గాని (నరియైన చిరుసామా గాన) దెలిచుకున్న యెడల నామనుష్యుని గుర్తించుట సాధ్యముగదా? అట్టియెడ నొక మహాపట్టణము—విస్తారమగు జనసంఖ్యగల్గిన కలకత్తా పట్టణమున పేరునుయూరును దెలియని యొకవ్యక్తి నన్వేషించుట కేవల మసాధ్యమని వేరె జెప్పవలయునా? యని దలపోయుచు కేశవలా లీహత్యాపరాధ పరిశోధనమున గిరిధరుడు

కృతకృత్యుడు కాబాలడని గుంచుచుండెను. గిరిధరుండన్ననో
యత్నమున సాధింపరాని కార్యములుండనను విశ్వాసముతో
దీక్షతో పనిచేయ చుండెను

కలకత్తానగరమున వేష్యులకు తావలమై పెక్కురు
పటశేఖరుల నాక్షరణచేయుభాగములు పెక్కులున్ననని చదు
వరులకు విదితమే. అందునను ఒక్కొక్క వారకాంతగ్రహ
మున నెందఱందలో యువతీమణులు నివనించుచు తమ్మాద
రించినవారికి విటుల నాకస్మించుటలో తోడ్పడుచుండును.
అట్టియెడ గిరిధరుడు యేభాగమున నేయువతీమణి యానంద
కుమారునిజనకుని తనవగక కాకస్మించుకొనెనో కనిపెట్టవీల
గునా యని చదువరులు సందేహింతురేమో వలదు. వల
దట్టి సందియము. గిరిధరుడు కలకత్తానగరమునఁ బుట్టిపెరిగిన
వాఁడగుటచే రాపట్టణమును సంపూర్ణముగా నెఱింగియుం
డెను. మరియు నాతఁ డుద్యోగరీత్యా యాపట్టణమునందలి
యేభాగమునందలి జనులు నేరములొనర్చుటయందు ప్రవీణు
లొ దెలిసికొనియుండెను. మరియు నానందకుమారుఁడు తన
జనకుఁడు తరచుగా లోయర్ చిట్టూరురోడ్డుననే బోవుచుండు
నని వినియుండుటచే మారు వేషమున నావీధియందే ద్రిమ్మ
రుచు పెక్కురగు గణికాంగనల గుణప్రవర్తనములను పరిశీ
లించుచుండెను.

ఒకమాసము దినములు గడచిపోయెను. కాని గిరిధర లాలు కృతకత్వంచైన్లు గాన్నిపడు. పైయధికారులూరక గిరిధరుని యాయపరాధపరిశోధనము త్వరలో ముగింపవల సిన దనియు దొంగనోట్లను సృజించు దోహులను బట్టుకొను టలో పోలీసువారికి దోడ్పడవలసిన దనియు తొందర పెట్టు చు.డిరి. గిరిధరుడును త్వరలో కార్యమును సాధింపవలయు నని యత్నించుచుండెను.

ఉదాహరణము 9 గంటలైనది గిరిధరుడు పోలీసురాణా కరగెను. కేవలలా లాతనిగూర్చుండవలసిన దని బల్కెను గిరిధరుడు గూర్చుండక—న గురు రక్షకభటులతో నాతని దనవెంట రావలసిన దని కేవలలాలును త్వర పెట్టగాగెను కేవలలా లెండుల కెండుల కెక్కడిను పొంలసియున్నదని ప్రశ్నింప నారంభించెను. కాని గిరిధరుడు—అతినికి ప్రత్యుత్త రమునంగక—జాలనుచేసిన కార్యము మించిపోవును అమాత్ర యని మాత్రము బల్కెను

గిరిధరుడును, కేవలలాలును, ముయ్యెమగురు పోలీసు భటులు నొకపోలీసుకారుపై గూర్చుండిరి. గిరిధరుడు కారు డ్రైవరుతో 1978/5 లోయరు చిట్టూరురోడ్డునకు త్వరలో కారును బోనిమ్మకొయెను. కారు శరవేగమున బోవుచుం డెను. అయ్యది పోలీసుకారుగంటచేతను యందా యనస్పెక్ట

రును పక్షేదారును యుండుటను జూచి రక్షకభటు లాకాగు నకు మార్గమున న్నెట్టి యాటంకమును గలుగనీయరైరి.

* * * * *

గిరిధరు డొకచో కారునాపెను. అందుండి యెల్లరు ను దిగిరి. గిరిధరుడు రక్షకభటుఁ డొక యాటిని జూపి “యీ యింటనుండి యెవ్వఁడును యావలికేగఁగంక జూచుదుగ దును. మేమిరువురమును లిలువులను దెలిపించుకొని లోని కేగుదుము.” అని బల్కి. కేశవలాలును ననవెంట గావలసిన దని జెప్పెను. వానిగుప్పరు నాగ్రహమును సమీపించు నంత కొకమోటాను న్నెక్కి యొలి కలుగుగావల్కి యాగ్రహము చెరిగినాగెను. అసైకిలుండి దిగిని యాతి డొకడాక్టరు అతడు గి ధిగుని నాచి వెలుకరించెను. గిరిధరు శాత్రునిమీ పించి “ఎట్లల వచ్చితి”వని ప్రశ్నించెను అనినాతడు “యీ యింటనుండి తక్షణమే గావలసిన దని ఘోష నెవ్వఁడొ జెప్పెను. అందులకే వచ్చియుండినను ప్రకృత్యంతరిమిచ్చెను గిరి ధరుండంతట నూకొకక ‘నితో’ కొంచుము చూటలూకవలసి యున్నది. లోనికేగి రమ్మ మే మిచ్చటనే యుండు” మని బల్కెను. డాక్టరుబాబుమందివని గుమ్మములనెక్కి తలుపు తట్టెను. తలుపు తెరువబడియెను. డాక్టరు లోనికేగెను గిరి ధరుడును కేశవలాలును యాతఁడు వెరువెంటనే లోనికేగెను.

‘నన్నేల గావలసిన దని నర మానము ప్పిరి?’

“అయ్యో! ఇక్కడినున్న పొడుచుకొనిరి. ఒకడు మాత్రమే కొనియూపరితో నున్నాడు. మీ రాతనికేమైన చికిత్సయొనర్పగల రేమో పరిశీలించవలయును”

‘ఆతఁ డెక్కడనున్నాఁడు?—

‘ఆప్రక్కగదిలో’

ఈపల్కులన్నియు గిరిధరుఁ డాలించి యుండెను. డాక్టరు ప్రక్కగదిలోని కేగెను. గిరిధరుఁడును కేశవలాలును గూడ లోనికేగెను. డాక్టరుబాబు నివ్వెరపడియెను. గిరిధరుఁ డాతనితో “నయ్యో! మేమును యిచ్చటికే వచ్చియుంటిమి. వీరిలో నొక్కడేని జీవించువనుకాళ గలదేమో పరికింపుడు—”

డాక్టరుబాబు ప-శీలించెను. ఒక్కనిమేన నించుక జీవమున్నటులనోచెను. ఆతఁడు మరల పరిశీలించెను. ఒకయి డెక్క నొసంగెను. ఆతఁడు సొచుక తెప్పరిల్లెను. దాహమున కనునన్న జేసెను డాక్టరు లొకమందుకు యూరినినోట బోసెను గిరిధరుఁడు ‘డాక్టరు మహాశయా! జీవకాళమున్నదా!’ యని యాత్రతతో ప్రశ్నించెను. డాక్టరు ‘లేదు లేదు ఇంక గొన్ని నిమిషములలో నీతఁడు కథావశేషుఁ డగును.’ అని పల్కెను. ఆమనుజుఁడు కంఠుడెరచి చూచెను. డాక్టరుబాబు పలుకుల నాతఁడు విచయుండుటచే గాఢోలును మఱి వాఙ్ములమును దీసికొనవలసిన దశయెను.

‘చేసిన పాపమునకు దగిన ప్రతీకారమును బొందగలిగితిని తుచ్చుచు గు వ్యామోహమున బడి ఘోరమగు పాపమున కొడిగట్టితిని. వేరొక వేశ్యనొక వత్సరమునుండి పోషించుచుంటిని. ఇట్లుండగా మనోహర నేనుడను నాతఁ డామెను కామించి యామెను దనవలలో దగుల్కొనజేసెను. నేనాతనితో నొకటి రెండుసార్లు నిగూఢముగ నామెపాం దాపదలకు మూలమని జెప్పియుంటిని. కాని యతడు నాపలుకులాల్లింపడయ్యెను. ఒకనాడు నే నామెగృహముమున కేగువంత నాతఁడచ్చటినుండి వెడలిపోవుటజూచితిని. పట్టణాని కోపమున నాతని నా నాఁడే కథావశేషునిగా నొనర్చితిని.’

గింకరుండాలని నాపి ఆవిషయము చూకినతఁకే చిదితమయ్యెను. కాని యొకటిరెండు సందేశములు గలవు

“సందేశము లేమిగలవు?”

“నీవు లోని కెట్లీగితిని మగల నేగువచ్చుడు వీధిక పాటమును దెరచికొని యేల పోవలసివచ్చినది.”

“అతిప్రమాదమునకు లోనై గోడదాటి యాచరణములో బ్రవేశించితిని. అచ్చటినుండి ‘యొక చెట్టుకొమ్మ నాధారముగా గొని లోనికేగితిని. లోనికి దిగినవెంటనే యాతనిని బాడిచి నేసితిని. బాకుదీసినయెడల రక్తము వెలికి జిమ్మువని దీయ నైతిని. ఆతఁడు కేకలువేయ మంకించెను. కాని నేను యాతనిగొలతుక నదిమిప్పట్టితిని. రెండుమూఁడు నిముషము

లలో నాతడు మరణించెను. మరల నచ్చినమార్గమున పోవ నొచితిని కాని గోడమాకి నే నేవిధిలోని కేగవలసి యున్నదో యావీధిని పోలిసుభటులు గిస్తీదిరుగుచున్నట్లు వారి యీలల వలన దెలియువచ్చినది. అందువలన వీధితులుపు దెరచికొని వెడలిపోయితిని.'

“నీవు హంతకుడవని యీ సీమితుని కెట్లు దెలిసి నది?”

“నేనె యాతనికి బుద్ధిహీనుడనై దెలిపితిని. నేనీతడు నిక్కంపుమితుడని భావించి పొరబడియుంటిని ఈతనికిని యాగణిక కును తోలుతనుండియు మైత్రీయుండెడిది గాబోలును. నారవాస్యమంతయును బూర్ణముగా నెఱింగినప్పటినుండియును నీతడు బహిరంగముగా నాకండయెరుటనే యాగణికతో సరిసములాడుటకు ప్రారంభించెను. అందువిషయమై యొకటి రెండుసార్లు బెదిరించితిని కాని వాడె నన్నెక్కుడుగా భయపెట్టుచుండెను అనుదినంబునను వాడు పోలిసులకు నీసంగతి దెలుపునని బల్కుచు నన్ను దన చేతిబొమ్మగా జేసికొనియెను.

“నిన్న మీకిసువురకును వాక్కలహమేల గల్లెను?”

“రెండుకత్తు లొకయరలో నిమాడవుకాన నిరువురము ను దెగ తెంపుచేసికొని విడిపోవుట మేలనుకొని యాతనిని జూడనేగితిని. ఆతనిని గలిసికొంటిని. కొంతవఱకాతడు

నెమ్మదిగనే మాటలాడెనుగాని నేను అందులో నొకరామెను విడువవలసియున్నదని బల్కినవోడనే యాతడు మైమగచి కేకలు వేయసాగెను. తనునది యాతడామెను విడువవలసియును, నివికనామెకోగను రావలసియును విష్కర్షగా జెప్పినై చెను. అందునిమమై తగవులాట ప్రారంభించినది. అది యానిధముగా ముగిసినది'

‘నీవిచ్చట కేలవచ్చితివి?’

‘ఇంక నాతనివలన నాకెట్టిభయమును లేకుండ జేసికొనుటకు’

‘నీకీకూర్క యెట్లుగలెను?’

‘నేను పట్టజాలనికోపమున బాకుక్కి, పొడువబోయితిని. అంతలో నాతడు చేతుపాకితో నన్నుగాల్పిగాను. అదెట్లు తప్పిపోయినదని గుర్తించినతోడనే బాకుతో గూడ నాతని పైబడి పొడచివేసితిని. బాకునదిగా గుండెలో దగులుటచే నాతడు వెంటనే మరణించెను. గుండు నాహృదయమునకీరలనే దేహమును జొచ్చినదిగాని లోపలిభాగమును దొలిచినైచినది. అందువలన నింతదనుక జీవింపగల్గితిని—’

ఇంతలో నాతనికాయాసమువచ్చెను. రక్తమీవలకే యెక్కుడుగా పోయియుండుటచేత డాక్టరుబాబు ప్రక్కములు వ్యర్థమయ్యెను. గిరిధరు డయ్యయో యాకాంతామ

ణి పేదైన గనుగొననైతిని కఠాయని చింతించుచుండెను. అపుడే యాహంతులుని ప్రాణవాయువు లెగసిపోయెను.

హంతకులబ్ధి కుమిడికంబముల కెక్కిపడలచిన గిరిధరుడు హతాశుడై గృహోన్మథుఁ డయ్యెను.

మూడవ ప్రకరణము.

న్యాయస్థానము - వునఃప్రయత్నము.

నేడు న్యాయస్థాన మంతయును జనల యలజకితో నిండి యుండెను జనులెల్లగును “వింతగా నొక్కననితామణికై మువ్వుకు యునకులు మరణించిరట. ఆహంతకులయొక్క చరిత్ర మును, వాగలను గిరిధరులాయుమహాశయు డెల్లు పట్టుకొని నది గు, నేడు బహిరంగపరుపబడునట. అని యొకరితో నొకరు వింతగా జెప్పికొనుచుండిరి. కొండటొకచోజేరి మువ్వరను జరిపిన ప్రతిభాశాలినియగు నావారాంగన యెంత నేర్పరియో యని దలపోయుచుండిరి. మరికొందరిట్టి త్రిజగన్మోహినియగు వారాంగనను సందర్శింపవలయునని సమీపముననున్న వారి నావారాంగనగూడ న్యాయస్థానమునకు గొనిరాబడునాయని యడుగుచుండిరి. కొండలు వారిప్రశ్నముల కెగతాళిగ ప్రత్యుత్తరముల నొసంగుచుండిరి.

సుహూరు 12 గంటలు కావచ్చినది. న్యాయాధిపతి వీత మెక్కెను. గిరిధరలా గూడ నుచితస్థాన మలంకరించెను. ఇనస్పెక్టరు కేశవలాలు, ఆనందకుమారుడుగూడ గిరిధరు నకు గొలదిమామున గూర్చుండియుండిరి. న్యాయాధిపతి తేచి తొలుత యానందసుహూరుని ఫిర్యాదుచదివి యందుపై దొరతనమువారు - గిరిధరుని పత్తేవారుగా నియమించిన యార్డరును జదివెను.

గిరిధరుడు తేచి దొరతనమువారిచే నియమింపబడిన నాటినుండియు నేనీ కేసునందు పనిచేసియుంటినిగాని మనోహర సేనుని వధించిన హంతకుని సశివునిగాబట్టి బంధించి యిచ్చట నిలుపజాలనందుల కెక్కడుగా విచారించుచున్నాను. హంతకుడు నేర్పరియగుటచే నాతడు మనోహర సేనుని బాడిచిన బాకును వెలికిదీయలేడు. ఇంతియెగాక - నూతడు తనమనోహరిణియుగు వారాంగనకేని యీవృత్తాంతమునుజెప్పి యుండలేడు. కాని యాతడెవ్వనిని ప్రాణమిత్తునిగా సమ్మియుండెనో యాతనితో నీవృత్తాంతమును జెప్పియుండెను. ఆమిత్తుని కావారాంగనతో మైక్రియుండుటచేత నీహంతకుని యాతడు దన యిచ్చువచ్చి నట్లాడించుచుండెను.

నేనును సర్వసాధారణముగా వేశ్యలువసించు వీధుల న్నిటియుండునను, యందునను యానందకుమారుడు తనజనకుడు లోయర్ చిట్టూరురోడ్డున కేగుచుండెనని దెలుపుట

చే యావీధియందునను దిరుగుచు నావీధిని దరచుగా గాన్పించువారల ప్రవర్తనాదికముల నరయుచుంటిని ఈహంతకుఁడనుదినమునను యావీధియందు పలుసమయముల నొక్కయింటికడ కాన్పించుచుండెను. ఆకారణమువలన నాతని ననుమానించి యాతని ప్రవర్తనమును గనిఁజేయుచుంటిని. ఒకనాడు నూర్వాస్తమయసమయమున నీతడును మరియొక పూరుషుఁడును తిగఱ్ఱలాడుచుండిరి. వారిసంభాషణవలన నీహంతకుఁడాతని కెక్కడకో లోబడియుండెనని తోచినది. కాని మదమిశ్రమని నిగ్గఱుచుట కప్పుడవకాశము చిక్కినది కాదు. రాత్రి నేగింటికరిగి వారివాక్యములన్నియు నవిమర్శన పూర్వకముగా చచ్చించుకొని యారెండవయాతనబట్టి నిగ్బంధపఱచినయెడల కొంతవఱకు లాభముగఱువని తోచినది. ఉదాహరణ నేను కాలోచితకృత్యముల దీర్చికొని నూపరింతుండె టుకాదని నిలసికొని నంగతులన్నియు దెలిసి అరెఱ్ఱవారలటు వ్రాసించి రక్షకభటులతో నానూతనుని గృహమున కేగితిని. అచ్చట నానూతనపురుషుఁడును, హంతకుడునుగూడ నొండొరుల బొడుచుకొని పడియుండిరి. హంతకుఁడిరికను కొనెయూహితోనుండెను, ఆతఁడొసంగిన మరణవాఙ్మూలమువలన నీ రెండుహత్యుఁ కాతఁడే కారణభూతుఁడై యుండెనని విదిలమగుచున్నది గాని యూతఁడేరమణీమణిని ప్రేమించి యట్టిఘోరపాపము లొనరించెనుండెనో యితవ

అకు దెలియరాదయ్యెను. ఆమెనామమునుగాని నివాసమును గాని వచింపకమున్నె యాకాడు పరలోకగతుడయ్యెను. కావున నీయానందకుమారుడు చేసిన స్థానముగియుచు న్నదని వచించుచున్నాను. అనిజెప్పి కూగుచుండెను. అంతట న్యాయాధికారి యాసనమునుంచి లేచి యెల్లరకును యిట్లని యెను. “మనోహరనేను” వధించిన హాతకునియొక్క వాజ్మలమువలన నొక వాగాలగన యొకేసారి ముచ్చోపై ననురాగ మున్నట్లు నటించుచు వారలను మోహవాహినిలో ముంచి యంధులగావించియున్నది పరిశీలింపగా నామె యతినేర్పరి యనియు— నీహత్యలన్నిటినుం దామెకు కొలదియో గొప్పయో సగబంధ ముండియుండుననియు దలపెట్టు గలుగు చున్నది. కావున గొధరలాలుమహాశయులు తిరుగయత్నించి గూమెను గుడ్డి యీహత్యలతో నామెకుగి సగబంధమును లోకమునకు దెలియజేయువలసియున్నది. అందుకు ప్రధాన త్వమువారు వీరిని కరెస్పిన్దోట్ల ప్రిన్సిపాలు జూగుచు పరిశోధనకు సహాయము గవ్వకు తొందరజేయుచున్నరు. కావున నేను దొరతనమువారికి “వీరికి కను నొకటి రెండుచూసములు గడువొసంగిన గాని కేసునంకలి దోషులందఱి బంధించుట కవ కాశములే”ని వ్రాసి ప్రభుత్వమువారి యనజ్ఞను దెప్పించుటకు యత్నించెనను’ అనిబల్కెను.

* * * * *

నాటికి న్యాయస్థానము ముగియబడెను...నాలుగు దినములు గతించునంతకు గిరిధరలాలునకు ప్రభుత్వమువారియొద్ద నుండి-ఇంకొక మూడుమాసములు గడువొసగితి మనియు గడవులోపల యావారవనిత నన్నేషింపజాలకున్న యెడల నాకేసును వదలినైచి నోట్లన్నప్పినిగురించి జరుగుచున్న పరిశోధనమున పాల్గొనవలసివచ్చెను యుత్తరవు వచ్చెను. గిరిధరుడు గూడ యావసతామణి నన్నేషింగి నూమేకీ హత్యలతో నెట్టి సంబంధమున దో కనుగొనవలయునని దాంచుచుండెను. అందుకనుగుణ్యముగా ప్రభుత్వమువారు గడువొసగిరని యాతఁడెంతయో సంతసించెను.

నాటిసాయంకాలమున నాతఁడొంటరిగా గూరుచుండి యిట్లు వితర్కించుచుండెను. హంతకుని పురణవాఙ్మూలమున యానూతననకును కనీకను చిరికాలమునుండి సంబంధము గలదని సుకటియుండెను అట్టియెడ నాతఁడు మనోహర సేనుని వధిచిన గూతఁడు నీనిటుండని యాగణికకు జెప్పకుండునా? చెప్పి యెవల నామె యా హంతకునియెక విరక్తి జెందకుండనా? ఆమెయే యానూనని హెచ్చరించి బాగ రూకతశో నుండుమనియు, యెల్లప్పుడును రివాల్వరు గాని బాకుగాని చెంతనుచుకొనుమని యు జెప్పయుండునా? లేని యెడల నొకనిని జరిపిన గూతఁడు నన్నుమాత్రము పిరుచుగా యని సాక్షిహి చి గూతఁడే యా యుధమును దనచెంత నుం

చుకొనెనా?..... ఇంకొక్క విశేషమున్నది ఆమెయొక నితో సంబంధము గల్గి యుండియు నితిరులయెడ ప్రేమ నిల్పుటకు హేతువేమైయుండును. ఆతినిపరిస్థితు లెట్టివి. ఆతిఁడు నిశ్చయముగా ధనికుఁడు గానియెడల నామె వాసినీవఱకే సాగనంపి యుండును. ఒకానొక శేష యాతడొసంగునది స్వల్పమై యుండవచ్చును. అందుచే నామె పరపురుషుల దనవంక కాకర్పించుకొని యుండును. కాని యందుకొక్క సందేహము గాస్పించుచున్నది. హంతకుఁడు నిరుపేదయై యున్నయెడల మనోహరి నేనుని నిధించునపు డాతఁడయెడ నున్న బంగారుగొలుసునైనను గొనిపోయి యుండును. కాని యట్టిది జరిగియుండలేదు. కావున నాతడు ధనికుఁడనియే తలఁచవలయును... కానిమృత్యు, ఘోటోలను అన్నస్తేషముండును బాపితిసగదా? వారిలో నెవ్వరైన నాతినియుంకి ట్టును దెలుపగలిగినయెడల నిజ్జీవితమునెఱుగుటల మీచుండును. ఆహా! ఎంతచిత్రముగానున్నది. ఈతఁడు హంతకుఁడని నిర్ణయమైనపిమ్మట మరణించెను. మరణించిననుగూడ యూస్థి గతులను గూర్చి తెలిసికొనవలసివచ్చెను.

ఇట్లు తఁడు నాయంకాలమువఱకును గడిపి తదుపరి యొకింతవిశ్రాంతిదీసికొన క్లబ్బున కేగవలయునని బయలుదేరెను. మార్గమధ్యమున నాతఁడేమాలొలిచు కొనియెనో గాని క్లబ్బున కేగుటమాని యోయన్ చిట్పూగురోడ్డున కరిగెను.

1978-5 నెలకు గృహమును సమీపించి తలుపు తెట్టెను లోపలినుండి యొక యువకుడు దూరదేచి తలుపు తెరిచెను. గిరిధరుడు లోన ప్రవేశించి యాయువకునితో “నయ్యా! తమతో కొంత మాటలావ సియ్యున్నది నమకుమిత్రురాలు యని ప్రశ్నించెను. యువకుడతనిని సగౌరవముగా లోనికిదోడ్కొనిపోయి “అయ్యా! ఆ యువకుడుపై గూఁసుచుండుడు. తమ రేవిషయమును గూర్చి మాటలాడనేచి” రని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుడు డాసీయికి “అయ్యా! ఆ యువకుడు నములకుమున్నీ గృహమాన సిగుమగు మనుజు లొగిరికొకరు పొనుచుకొని మరణించిరను సంగతి తమకు తెలియునా?”

యువ—తెలియును అందొక్కడి యీటనొకవత్సరమునూడి నివసించుచున్నాడట. రెండవయూతం డెవ్వరో నే నెఱుంగను.

గిరి—ఆతనిపేరేమి? ఇప్పుడతని కుటుంబ సభ్యులు నెక్కడున్నది?

యువ—ఆతనిపేరు భవానీసింగు ఆతండును యొక వృద్ధుగాఁకును యిచ్చట కాపురముండిరి ఆతండు చనిపోయిన పిమ్మట నామెయెచ్చటిలో వెడలిపోయినది.

గిరి—ఆమె తనతో సామానంతయును గొనిపోయినదా? లేక నయ్యది యింకను నిచ్చటనేయున్నదా?

యువ—ఆమె యొక్కతయే వెడలిపోయినది.

గిరి—ఒకసారి యాతనిపెట్టెలు మున్నగునవి శోధించి పవలసియున్నది

యువ—ఆమె తాళమునైచికొని పోయినదిగదా?

గిరి—కానిది. ఆతాళముపై నేను సేలునైచెను. రేపు తగుముసాబు, యెగుటకే యాకది శోధితము

అనుచు తానెప్పుడైనది ముఁ నెందులకరుదోచి నదియు తానాతని పెట్టెలో నాతని యుంపుడుకట్టి నామముగాని— ఛాయాపటముగాని లభించునేమోయని శోధించవలసియున్న దనియును జెప్పెను యుంపుడుకట్టల కింగీకరించెను గిరిధరుఁ డాముఁటికి పోకి బీగము నైచి యుద్ధానిపై సేలునైచి యు దయమువలనను నెవ్వరునచ్చినను దలుపు దెంచుటకు వీలులే దని జెప్పుడని బల్కి యాతనికడ సెలవుదీసుకొని వెడలి పోయెను.

* * * * *

గిరిధరిలారు మరునాడు కేశవలారును పెంటసిడుకొని వచ్చి వారిరువురము యిరుగు పొరుగున నున్నమనుజుల మువ్వరను బిలిపించి వారియెదుట నాగదితాళముల దీసిరి. గిరిధరుఁడు ప్రతివస్తువును జాగరూకతతో పూశీలించుచుండెను. ఆగదియందు నాలుగైదు పెట్టెలును, వంటసామ గ్రియు గలవు; ఆపెట్టెల నొక్కొకదానిని దెరచిరి. ఒక పెట్టెలో కొన్నిబట్టలుండెను. ఒకపెట్టెలో నాహారపదార్థ

ములున్నవి. మూకవపెట్టెగు దెరచిరి. అందేనో గొన్ని పుస్తకములును కాగితములు నుండెను. గిరిధరుఁ డాకాగితముల నన్నిటిని పరిశీలించెను కాని యం దాతని కుపయోగించు పత్రముక్కటియు లభింపకయ్యెను. నాల్గవపెట్టెను దెరచిరి. అండు విలువయైన నననములును, రెండు వెండిగిన్నెలును యున్నవి-ఆగిన్నెలపై నిలాసములను గిరిధరుఁడు పరిశీలించెను. కాని యనియు నాలినికెక్కువగా నుపకరింపలేదు. ఒకదానిపై యాగిన్నెను ఆ కూరుచేసిన కంపెనీపే రున్నది. రెండువదానిపై “భవానాసింగు” యని పేరుండెను. అదిలివస్త్రములన్నియు నీవలకుఁదీసి చూచిరి. అనుగుభాగమున నొకటిరెండు కాగితపు పీఠిక లున్నవి. గిరిధరుఁ డొకపీఠిక నందుకొని యొకదానిని విప్పి యుట్లు చదివికొనియెను.

“నివు మారమున నుండుటచే నీవర్జనమగుటయే కష్టముగానున్నది. కావున మావీధికి నీబసమ్మాకొనుము. అట్లొనరించినయెడల నీవెల్లపుడును నా ముంటుచున్నట్లే దలంచెదను. కాదందువా! నేనే క్షీడపూరున కరుదెంచెదను. తగిన అట్లొకటి యద్దెకుమాటలాకి యుంచుము. నీపైగల మోహమును విడువజాలను. నినుబాసి నిలువజాలను....” కొన్నియక్కరములు స్వల్పముగా నుండుటచే గిరిధరుఁ డుత్తరముయొక్క తుదిభాగమునుగూడ చదువుకొనెను. “త్వరలో నీనమీపమున నొకటిరెండు గృహములలో నీకద్దెకు గదులు లభింపగలవు.

అద్దె యొక్క వయసునవి యాలోచింపవలదు సాక్షుంకాము ముఖస్థముగా నెల్లసంగతులును మాటలాడగలను." ఆయుత రమునకు చేవ్రాలుగాని తేదీగాని లేకు. రెడవకాగితమును దీసెను. అదియొక బిల్లుగాగినము అందునను భవానిసింగు నానుమేయున్నది. కాన దన ప్రమాణములము వ్యవస్థనవి యాతడు చిత్రించి యుండవలయునని నెప్పటికె మూయించెను.

భవానిసింగు మండ్లియును పరిశోధించుటవలన నాతని యుంపుడుకడైగూడ గోకుల్ బిల్లును కోర్టుననే యుండ వచ్చుననుట స్పష్టమయ్యెను. కాని గూవీధి చుండు పెక్కరు గణికాంగనలుండుటచేగా నాయకుగా లెస్వశేయో గుర్తించుట మిక్కిలి కష్టమనియు, నింకను గొన్ని యాధారములు లభించినగాని కార్యము సాధింపబడవనియు నలంది గిరిధనుడు హంతకుని చరిత్రనునుగూడ నామూల్యముగా నెఱుంగుటకు సంకల్పించుకొనియెను. ఆతని ఫోటో నొసంగియున్నను పోలీసు లాతనియునికి యొక్కడనో తెలియజాలకుండ్రి. ఇంక నీతనిచారిత్ర మెట్లగుంకనగునాయని యాలోచించుచుండెను. ఇంతలో నాతని కానాడు భవానిసింగునింటినుండి వెడలిపోయిన మునువలి తిరుగవచ్చిన కొంతయుపకారగా నుండునని నలంది టెలిఫోనులో తాను తొలుత 1978/5 గృహమున గాంచి మాటలాడినయువకుని బిల్లచెను. అతనితో నిల్లసంగభాషించెను.

“అముదుగలి సామా నుకొట్టకై తిరుగవచ్చినదా?”

‘మంచిది. వచ్చినతోడనే నాకు వస్త్రమాసమంపుడు.’”

“రానియెడల నామెయునికి దెలిపి సామాను బంపు మనీన గూడ నాకెఱిగిపుడు.”

ఇట్లుతడు మాడలాడుచుండగా కేశవలాలు లోనికరు దెంచెను. గిరిధరుఁ డాతని నొకయాసనముపై గూర్చుండవల సినదనిజెప్పి ఘోనులో నాయుచకున కిట్లనియెను. “నీ వీవిషయ మున జాగరూకత వహింపవలెను మరణదన్వసునూ!” యని హెచ్చరించి కేశవలాలును సమీపించెను.

నాల్గవ ప్రకరణము.

మరియొక హత్యయా?

గిరిధరుఁడును కేశవలాలును యిట్లు సభాషించుకొనిరి.

“పోటో చాలవఱ కుపయోగించినది.”

“ఎవ్వ?”

“అవీధినున్న వేశ్యలయిండ్ల కరుదెంచు విటులకీపోటో నాజూపి యూని నొలుంగుదువలెను యొకఁని ప్రశ్నించితిని.

పలువురు తా మాతఃసైఘంకమఃరి. తాని యొక్కరుడు మాత్రము వాని సైఘంకమఃనియు ఆతని నివాస మాలీపూ రనియు జెప్పియుండెను. ఆలీపూగునెడలి యందు వాకబు చేసితిని.”

“లాభించినదా?”

“లేదు.”

“అట్లు జగుగునని నేనును దలంచితిని.”

“ఎందువలన?”

“ఎవ్వరును యెగుగని యాని నాతఃదుమాత్ర మెరిగి యుండునా? ఒకానొక వేళ నెఱిగియున్నను, యాతః డాతని యుండుక జైఘంకాడ నెరిగియుండును. మీఱో నెవ్వరినం గతి దెప్పిలో వానిన గుర్తింపగలరా? ఆని యునికి దెలి యునా?”

‘ఆనిని గుర్తింపగలరా. కాని యూఠెడవ్వో యొక్కడనుండునో దెలియదు”

“ఇప్పుడైన దెలిసినదా! వాడెవ్వఁడో మిమ్ము నందిం చుటకట్లు జేసెను. ఆలోచింపగా నీహంతకునకు, బంధునైన నీతఃదు మావాడనిగాని, యాతని పోబడి తెలియనియెడల మావాడొకడు తప్పిపోయియుండెనని గాని దెలుపువారు లేరైరి. ఇదియన్నిటికంటె చి తముగానున్నది. నాకింకొక యను మూనముగూడ గలదు. ఎవ్వఁడెక్కొక్క మఱమన్నేమీచు

చుంటిమో యామె పలామనసూక్ష్మమును పఠించునని దోచుచున్నది.'

‘ఇంకేదిమార్గము?’

“ఒకటే మార్గమగపడుచున్నది. ఆమార్గము ననుసరించుటకు నేనే బూనుకొనవలయునని యున్నది. నేటిరేపట నేనొక కపటనాటకమాడ వలసియున్నది. తమరుగూడ నొకపాత్రధారణమొనర్చి నాకు దోడ్పడవలయును.’

‘నాసహాయమా! ఏవిషయమున?’

‘చెప్పెద నంతవఱకు కావిండు’

‘ఇంక నిప్పుడు చేయవలసిన దేమున్నది?’

“1978-5 యింట నొకయుత్తరము దొరికిననంగతి మీకు జ్ఞాపకముండవచ్చును. ఆయుత్తరము ప్రాశుశః యొక వత్సరమునకుఁ బూర్వము వ్రాయబడి యుండునని దోచుచున్నది. అందలి వాక్యములలో నొకవాక్యము మాప్రేమనుకనుకూలించునదిగా నున్నది. ఆవాక్యమును మరల జదివెన నాకర్ణింపుడు. అంచువలన మీకేమేని దోచునేమో యాలోచింపుడు! ‘నీవు మావీధికిరాకున్నయెడల నేనే కీడ్ల పూరువచ్చెదను తగిసయిల్లొకటి మాటలాడుము. అంతియే గాని నిన్ను విడచియుండజాలను నన్నువిడచి నిలువజాలను’ ఈవాక్యము లెట్టియర్థమును స్ఫురింపజేయుచున్నవి. బాగుగా నాలోచింపుడు.’

“అతఁ డామెవలపులమగండనియు యాతని ననుక్షణ మును దర్శించుటకామె యుబలాటపడుచుండుననియు దెలియు చున్నది.”

‘ఇంతమాత్రమేమా? ఆమెయొక యద్దెయింట నివసించుచున్నదినుట తెలియుటలేదా? వలపధికముగా నున్నయెడ వానినేవోవిధమున దనకొంపకు జేర్చుకొనును. అద్దెకొంపలో నుండుటచేతనే యిచ్చటగాకున్న నొండొకచోట నుండవచ్చునని భావించియుండును.’

“అవునవును.”

‘కాన నిప్పుడు లోయగుచిట్టూరుగోష్ఠున 1978/5 సమీపముననున్న గృహములలో నొకగృహమున నామెనివసించియుండుననుట నిక్కవము. కావున యాపరిసరముననద్దె కుగొని నివసించుచుండు గణికలలో గొందరి నానుములైన గనుగొనవలయును. ఈమాత్రము సహాయమిప్పుడొసరించిన యసంతరముండవలసిన నాటకముయొక్క కథావిధానమును గూర్చి విచారంతము.’

కేశవలాలందుల కరికీకరించి మరునాడె యక్కార్యము ను సాధించుకొని వత్తుననియెను. ఇరువురును కొంతకాలము వినోదముగాముచ్చటించుకొని సాయంకాలమయినతోడనేక్లబ్బున కేగిరి.

* * * * *

ఒక దిన్యసౌధమునందొక యువకుడు గూర్చుండియుండెను. ఆతని యుదువు లతిసున్నితములై శరీరచ్ఛాయ నిట్టిదని బాగుకదలువుచున్నది. ఆతనిబొడగాంచినవాడు, స్వల్పవిగ్రహమని దలంతురుగాని కక్కపుమఱ జనిగాఁ దలంపడు. ఆతని ముఖమున చిఱువవ్వు తాండవమాడుచుండెను. ఆతనిపార్శ్వమున నొక్కయువతీనణి సాక్షాత్కరించిన రతీదేవియో యనఘోగుచుండెను. ఆమెయు దానిహాసాచిత్యై తమ్మలమును దయారుచేయుచుండెను.

ఆతఁ డామెచుబుకమువట్టి ముద్దులాడుచు “నేటికి నీ యట్లి సుందరీమణి సునానూసముగా లభించుట నాభాగ్యమనియే దలంపవలయునుగదా?” యని బల్కెను.

“ఒక్కనాటికే సంతుష్టిజెందుచుంటిరే.”

“పురుషు లల్పమునకే సంతోషింతురు.”

“అనగా నేమో?”

“అనంగతి నేనెల్లు జెప్పగలను.”

“సరసులకు దెలియుకుండునా?”

“తెలిసికొనుటకుఁ దగిన యనకాశము లభింపనే లేదు గదా! ఇంక దెలిసికొన యత్నించెదను.”

“ఇంతమాత్రమైన ననుగ్రహమును నాపైనుంచితి రదియే పదివేలు.”

“నీపై సంపూర్ణమగు ననుగ్రహ ముపవలయుననియే నాయభిప్రాయమని జెప్పియుంటినిగాదా?”

“నేనుమాత్రమో! వలకంటినా? మీయిచ్చనచ్చినట్లు దిద్దుకొనుమంటినిగాదా?”

“కట్టుబాటకులో నైయుందునని బానయిచ్చెదవా?”

“ఇంతకంటె పెరచోటకేమి బాముకొనగలను?”

“మొక్కపేపల్లలోఁ బడినసంగతులన్నియు వింటివిగాదా! అట్టియొక సమ్మికగుకుట యగుటయుగాదా?”

“ఎవ్వగో జాతితక్కువముండ యేవోజేసినదని యెల్లరును యట్లే చేయుచురా?”

“ఎంతచిత్రముగా దానికప్పించుకొనిపోయినదో! మువ్వరను బూతిలోఁ గలిపి నెది.”

“అదిప్పించుకొనుటయే గిరీధరుఁడగు పత్తేదారుబా బామెను బట్టుకొనుటకై విశ్వప్రయత్నములు జేయుచున్నారు. నేడో రేపో దానిచాపము పంజకపోను.”

“ఈసంగతి సిక్కునమేనా? పేపల్లలో నానిషరు మేమియు వ్రాయబడియుండలేదే? నీకెట్లీసంగతి దెలిసినది?”

“నాకేగాదు. ఈవీధినున్నవారెల్లరకునుగూడ దెలియును. ఆవిచారణదినమున నిచ్చటివారనేకులు న్యాయస్థానమున నుండిరి.”

“అమె మీన్నేహితుగాలె యనుకొందును.”

‘వమనుచుంటిరి. ఆమె నా సేహితురాలా! మీ కెవ్వరు జెప్పిరి?’

‘ఎవ్వరును జెప్పియుండలేదు. నేన యూరకయనుగు చుంటిని. ఒకవీధున్న వారగుటచే నట్లడిగితిని.’

‘ఆమెయు నీవీధినేయున్నవా?’

‘నీవామెచు జూద్దెయైననుండలేదా? ఆమెపేరైనవిని యుంటివా?’

‘అంతటినోము నోచుకొనలేదు. లేకున్ననీపాటి కాగిరి ధరలాలూకారికి సంగతి నెఱింగించియే యుండును.’

‘అట్టి యుద్దేశమే యున్నయెడల నప్పక దెలిసికొన గలవు.’

‘ఎట్లు?’

‘ఆమెచుకూడకున్న మానె, నామెకొఱకువచ్చువారి నైన నెఱిగియుండువు.’

‘నేనెవ్వరినియెరుంగను. అప్పటిలో నేను గ్రామాంతర ముననుంటిని. కాని యామెవిటులెస్వరో గుర్తించుట నాకెట్లు వీలగును.’

‘పోనిమ్ము, వారిగొడవ మనకే?’

యనుచు నామెయొసగుతమ్ములము గైకొని రాత్రిసుమా రెనిమిదిగంటలకు దిరుగవచ్చెదను; బజారునకేగెదను. అనుచు

లేచినిలుపబడెను ఆమెయు నాతనిచూలింగనమొనర్చి త్వగలో
రావలసినదని బల్కుచు నాతనిసాగనంపెను

ఆతడెవ్వరోయని పాఠకమహాశయులు కొందలమందు
చుందు రేమో? అతడు గిరిధగుడని వేరుగజెప్పవలసిన పనిలేదు
ఆతడేవిధముగా నొకరిద్దరినఁగి చూచినయెడల, నామె నివా
సము దెలియనచ్చుననిదలంచెను. నాడాతనిగావారాంగనతో
జరిగినసంభాషణమున నించుకంతయు లాభముగలిగియుండ
దని పాఠకలోకమునకు దెల్లము కేళవలయునుగూడనిట్లే సం
భాషింప సింకొకయింటికి బంపియుండెను.

రాత్రి సునూరేడుగంటలకు గిరిధగుడు కేళవలాయను
గలసికొనియెను. ఆతడెట్లు తనవిచిత్రచర్యయొక్క ఫలితమును
జెప్పియుండెను. “నేనేగియుండిన గృహమున నిరువురువా
రాంగనలుగలరు వారిలో నొక్కతె నిరకాలమునుండి యా
యింటనే నివసించుచున్నది వెనకనొకసారి యామెయింట
నేనో కొన్నినగలు చోరీయూస్థి లభించియుండెను. కాని యవి
యామెపెట్టెయందుగాక, యామెకొఱకై చూడెంచినవాని
పెట్టెలో నుండుటచే నామెశిక్ష లేకుండదాటినది. నాటిమొద
లు నేటివఱకామె పోలీసులయెడ కడుంగడుభయముగలది.
కావున నామె చెంతకే నేనుపోయి, యారెండవ యామెనుగూ
ర్చి వాకబుచేసితిని. ఆమెయు సత్రవర్తనము గలదనియును,
ఆమె యెవ్వనో యొక్కనినే నమ్ముకొనికాలయాపనముచేయు.

చున్నదనియు జెప్పెను. తదుపరి యీహాత్యలకు కారకురాలైన
 స్త్రీ యెచ్చటనుండెనో యెఱుంగుదువా యని ప్రశ్నించితిని.
 ఆమెసంగతి తానేమియు నెఱుగనని జెప్పెను. తదుపరి నేను
 హంతకుని ఛాయాపటమును జూపి యీతని నెప్పుడైన జూచి
 తివాయని ప్రశ్నించితిని. ఆమె యూపటమును పరిశీలించి
 చూచి—ఈతని నొకటి రెండుసార్లు మాత్రమే జూచియుంటిని.
 1978/5 యుటనున్న యెవ్వనికొరకో యీతఁడు వచ్చుచుం
 డెను కాని యీతఁ డెవ్వని నాకు దెలియదు వారము పది
 దినములునుండి యీతనిజాడయే గాస్పింపకున్నదని యుత్తరు
 వొసంగెను అంత నేనూరకుండ 1978-5 గృహమున కీతఁడు
 గాక సింకెన్నవైన తరచు వచ్చెడువారా? యని ప్రశ్నించితిని.
 ఆమె యందులకు దన కావిషయము దెలియనని యుత్తర
 మిచ్చెను. ఆలోచింపగా నామె కింకకంటె నెక్కుడుగా దెలియ
 దని దోచుచున్నది మీ రేగిన యుట నేమేని విశేష మున్నవా
 యని ప్రశ్నించెను. గిరిభటుడును చిఱుకవ్వున “సమావధిత
 మునే పొందితిమి. కాని నాకొక యనుమాన మున్నది. హంత
 కుని వాక్యములలో నామె వారాంగనయని జెప్పియుండెను.
 కాని మాశలుకులనశ్య మొతయుండునను సనుమాన మిప్పు
 డుదముంచుచున్నది. శేపటిదినంబున నిట్లే మరియొకచోట
 గూడ నీనాటకమునే ప్రదర్శితము. అప్పటికిని యాచోకీ దొర
 కని యెడల సింకొకమాగ్గ మనుకరింతిము. ఆవిషయ మటుం

చుడు. మీతో హంతకుడు కీడపూరులో నివసించుచుండునని దెల్పిన యాతడైవ మీకు గాన్పించియుండెనా?

“లేదు. ఆతనికొత్తకై యత్నించినదేదీ! రెండురోజుల నుండియు వేకొకవిషయమునుగూర్చి యాలోచించుచుంటిమి గదా?”

“రేపటిదినంబున నైన ప్రయత్నము సేయుడు”

“మీరాతనికిండు సంబంధముండి యుండునని భావించు చుంటిరా?”

“లేదు. కాని యీతఁడు మీతో సత్యమేల జెప్పియుం డెనో యెఱుంగవలదా?”

“ఆతఁడు సామాన్యముగా గాన్పించురా? ఆతనికొర కొకటి రెండుదినములైన యత్నింపవలయును.”

“కానిండు. ఈలోపునవచ్చిన తొందరయేమున్నది నాడే మీరాతని నివాసమును దెలిసికొనియున్న నిప్పు డితఁగా శ్రమజెంకవలసిన పనియుండదుగదా?”

“ఏమిచేయుదును. ఆతఁ డెదోపనికై త్వరితముగా నేగుచుండెను. నిలిపి మాట్లాడుటకైన వీలుచిక్కినదిగాదు. ఈమారాతఁడు గాన్పించియున్న నాతని నివాసమును దెలిసి కొనుటయేగాక యాతనిప్రవర్తన మెట్టిదో గూడ తప్పక గను గొందును.”

అంతర్గతము గిరిధరుకు కేశవలాలాచార్య నమ్మకాన్ని గృహాన్వయముచే జరిగినట్లు వివరించుట 10 వంటల కిల్లు చేరు కొనసాగెను.

ఒకనాడుదయము తొమ్మిది గంటలకు గిరిధరుడును కేశవలాలాచార్యులు గలసి 1978-5 గృహమున కేగి యుండలియువకునితో మాటలాడవలయునని బయలుదేరి పోవుచుండెరి. వాగు లోయ దిట్టాచార్యులకు మంలి నాలుగుగృహముల నుదాటివసియుట కొక మిగిలివచ్చి నేటియది కే. కే. కే. జనులు మూగియుండిరి. కేశవలాలాచార్యులుగాంచి యట్లండరును మూగుట కేమి కాణనూ యని మించి గనువవేగము నొకెంచుక క్రింది వంటలకొనసాగి కొక-బిలచి "ఇదే" మని ప్రశ్నించెను ఆతకు పనివయముగా "ఒకహత్య జరిగి పోయినది" అనితకు మన్నిమిచ్చి మున్ను" అనియెను. ఆపలుకులు చెనిబజ్జి-కొడకే గిరిధరుకు 'వనూ' హత్యయా' యని బలుకు ను గాగుపులొని పరుగుచుండెను. కేశవలాలాచార్యులు పుకమిచ్చిని నా నె-కి గివ కొరక పుకస్పెక్కగు గాగు వచ్చిరి. వా-కి గారెండు" అని మితకు" నటు పునోకి మాగ్రచూను జేరియుండెను.

గిరిధరుడు లోనికేగి చూచునకి రక్తి-నాహమువ మునిగియున్న యొకకొరక గాస్పించినది కనుగొన్నవారి కనుకు మిగిలి గొంతు పునుండెను ఆభయంకరదృశ్యము

ను కనుగొనుటకు దుస్సహాయముగ నుడుటయేగాక, రక్తము, నలుములగును చెదల యాచుట్టుపట్టులనున్న బట్టలపై బడి యాస్థలమును గూడ భయంకరియైవడిగా నొనర్చును గిరి ధరుడి. చుకంతయు భీతిలేని యాశ్రయమును నమిసింది. నికించి 'యదియొక దాగుణముగు మియొక గృహత్య' యని పల్కి, కేశవలాలతో నయ్యా' యొక సీమూక నావల నుండునట్లు జేయుండు. కొలదిగా నీగివిదెప్పింపుడు. ఈశవము ను రక్తస్రవాహములోనుండి వెదకితీయించినగాని యీత డెట్లు మరణించినది యు దెలియకు. కేశవనేను ఉతనివల్కు లాలించి జకలదక్షిణి. వెదలిపోవలసినదనియును యొక క్రొత్తు మూసెమేముండి కొలదిగా నహం. నును. చేయవలసినది ని మి జెప్పెను. జకలవణును ముట్టగిడి కడలి యొకింతమున మువనాన్న యొక పేడ య. గుల్లె గుం. ముం. యుం. ముగ్గుగుగునాజు లొక్కొకనింకియో శాస్త్రీలను. డొక్కొకనిం. ముసనున్న కొళా. నిర్దుం. జలగును. రగ్రహం. ముకి. వచ్చి.

గిధనిండా మనుజులహాయమున నాశ్రయమును గడి గి యొకచో బగుండబెట్టి యా తని గుమ్మలన్నియు రక్తమయ ములై యుండుటచే వాటిని నీసివేయించి యామనుజుని కోటుజేబులలోనున్న కాగితములను గెల్చును వాచీయును: వేగుగాదీ యంది యొకచోటు యందెను, తగుహ గృహమాత్ర

యును పనిశోధించెను. ఎక్కడను పనుస్సుపంచారమున్నట్లు
 కోపిడయ్యెను. ఆమహాస్యుల హాహమును నిల్లంతయును ప్రతి
 నిదియు వెలకను. దొడ్డిలో కేగి చూచును. పదముల గుర్తులు
 గాని యెప్పుడైనా బోగకు వంచిన గడగాని కాన్పించనయ్యెను.
 ఆతఁ డీవిత్రిహాత్యును కాకణమేను యుంపగా మని యాలో
 చించి యడమిశ్రమసి స్తుయింపజాలక దనకు నహాయముజేసిన
 యామువ్వును మనుజులను బిలచి “మూరెవ్వరు. ఈసమీపమున
 నివసించువారి నెవ్వరినైన నెరుగుదురా యని ప్రశ్నించెను.
 వారిలో నొక్కరు డిట్లనియెను. “అయ్యా! యీయాగ్రహమును
 కావలనుండు యింటకీ నను నింపిగచుచుండును. నీకగువురును
 కొలదిహారముననే యున్నాడు” అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. గిరి
 ధరుఁ డాతనితో నిట్లు సంభాషించెను.

“ఓయీ! ఆశవమును జూచితివిగ నా! ఆతఁ డీయింట
 నివసించువాడగునా?”

పురుషుడు—కాదు. ఆతఁ డివఱకెప్పుడును నాకు గన
 బడియుండ లేదు.

గిరి—ఈయింట నివసించు వారేమెఱుండిరి. ఇంటగల
 వారందఱు నెక్కడికిపో యుండిరో తెలియునా?

పురు—ఈయింట నొకయువతీమణియు నామెభర్తయు
 నివసించుచుండిరి. ఈమెభర్త సుమారొక నెలదినములకు
 మున్నె యేదో గ్రామాంతరమున కరిగియుండిరట. వారింకను
 వచ్చియుండ లేదు. ఈలోపుగ నిట్టియవాంతరము జరిగినది.

గిరి—అయిన మీ అభిప్రాయముగూ? ఈతని చుట్ట మరణించుట కంటే కాని నే నేమియుచును? ఇతని అపరాధములనుకొని యాతని మేల్పెట్టెడి? మీరామెను సన్నటివినము జూచియుండిరా? లేదా?

పురు—ఆమెను తగిన నూచుచునే యుండును నిశ్చయముగా నామెను జూచితిని.

గిరి—నివాసముగదా? ఘోషాపహతి నవలంబింపలేదా?

పురు—లేదు. నాకు సర్వకార్యములు, ఇతరులను చదువుకొన్నవారు, అభివృద్ధిని నేనాననాన నమయుములందు నిరుపయోగము గలసియే మిగిలునకు బోవువారు నలవాటు గలవారు.

గిరి—నాచుట్టును మీకు గాగునా నెఱుగుదును. కాని ను యిచ్చుట పంచాయతీ బరిపి శరమును జనరణులను పత్రిక పాపనానియున్నది. ఆ - ఆ. అనుగమకచిత్రి మీపేరేమి? మీఃపుడున్న గృహము స్వంతమా? లేక మీగును యాయంట నద్దెనుండిరా?

పురు—నన్ను మణిభూషణుడందురు. ఆయిల్లు మా స్వంతమే.

గొధరుని యనుమతిపై కేశకలాలు పంచాయతీ బరిపి శరమును జనరల్ యాసుపత్రి కొకబండ్డిపై బంపించెను. ఆశవముయొక్క యుడువులలో లభించిన రూప్యములను,

నాచీని, కాగితములను కేశవలూలు జాబితానాసి పలువురిచే సంతకములు చేయించి జాగ్రత్తపరచెను. సింధురూపు మణిభూషణుని బిలచి 'యూయింటునుడు నామె యెచ్చటికో వెడలిపోయినది. ఈగృహము పట్టు నదలిగవుట మంచిదిగాదు. ఇం దింకను విలువయైన సామానులు గనబడుచున్నవి. దీనిని నీవు జాగ్రత్తగా జూచుచుండుటకు సమ్మతించెదవా?' యని ప్రశ్నించెను. "అయ్యో అట్టి పని మాపై బెల్లగుండు. సదా యీగృహమును కావలిగాయుట కెవ్వనికీ దీ-క" యని యూతండు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. అంతట గిరిధరుడు కేశవలూలునుజూచి "యూయింటు గలసెస్తువులన్నియు జాగ్రత్తపరచవలసియున్నది. ఇంతేకాక యీసామగ్తులను బంధించిన కాగితములు గాని, వస్తువులుగాని కొన్నిలభించిన లభింపవచ్చును. ఈయింటినుండి వెడలిపోయిన తుంగణిమణి యెవ్వరో, యెందుల కట్లు వెడలిపోయిందో దెలియుట కివకాశము గాన్పించుటలేదు. కావున యీగృహమునకు తాళమునైచి సీలుచేసి నీవు త్వరితముగా నానువ్రతకబోయి యాశవమునను పోటోదీయించుము" అని బల్కెను

కేశవలూలు అప్పటికే 12 గంటలగుటచే గిరిధరుడు యీగృహపరిశోధనమున కింకను జాప్యముచేయునేమో యని త్వరితముగా తిలుపులన్నియు బంధించి వీధికవాటమునకు దాళమునైచి సీలుచేసి యిరువురు రక్షకభటుల నటకావుంచి గిరి

కరుణతో "నయ్యూ అనుభవముకి బోధించుచు భోజనముచరించిన నెట్లకే తమ స్వేచ్ఛాను కనుబొమ్మగా అంకితులగు వుముగు గలసి అచ్చటికి వుల రావచ్చు"నని బల్లి - వెడలి శోయెను. గిరిగండు మణిభూషణుడు జెప్పిన వాక్యములనే పూర్వము సిద్ధాంతములు గానినను మెల్ల మొంటిగంట యగుంపుటి కిల్లునేగుకొనియెను.

ఎదవ ప్రాకారము.

పరిశోధన—ఇదలి చిత్రమిదియా!

నాటి నా సుగంధము సుమారు గి గంటలగు కేశవ లాలును గిరిధరుడును పాత్యజగివగ్రామున కరిగిరి. ఆముంటునుండు వస్తువులను బాగరూక్షతో పాటీలించిరి. శయ గారమును పరిశోధించుచు గా నొక ప్పెయందు కొన్నియు త్రవములు గాన్పించినవి గిరిధరు డాయుత్త రములన్నింటిని వెలికిదీసి చూచెను. వానిపై చిరునామా లన్నియును నొక్క-మ దిరిగానే యుండెను. ఒక్కటొక్క-

టిగా పరిశీలించెను. అన్నయను యాచిగునామాదారు కలకత్తానుండిగా పట్టణవిగావు. అందుకొన్ని యుత్తరములు కుశలప్రశ్నపూర్వకములు. మరికొన్ని శుభలేఖలు. నాలుగైదు శ్లోకములుమాత్రమే ప్రేమలేఖలు—వానిని గిరిధరుడు జాగ్రత్తపరిచెను. వానిగుఱును చాలనటి కాయంతి నంతయు శోధించి, 7 ని మందెక్కుడు పయోగకరములగు నవెవ్వియు లభించియుండలేదు.

గిరిధరుడు యా లేఖాన్నిటిని గొనివచ్చి చావడిలో గూగుచుండి పనలో జరివికొనియెను. మరల నిగ్రహమాను చదివి చుటచున్న సకలభటుబిలిచి 'ఓయీ నీవేగి మణిభూషణుకొక్కసారి దోడ్కొనిమ్ము' అని సూచనానిచ్చెను. ఇంతలో శివలాలగుడు నచ్చటికగుడెంచి "ఏమిమహాశయా! యేమో యాలోచించుచున్నట్లున్నారని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుడు ఈ మంట ని సేని తొణిమణి యసాధ్యుగాలి నలె నున్నదే—మరియూలోచించుచు నిలిచి" అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఇంతలో సకలభటుడు మణిభూషణుని దోడ్కొని వచ్చెను. గిరిధరుడతనిని గూర్చుండమనిజెప్పి మట్లు ప్రసంగించెను. అ గూర్తొనిగా మంట నివసించు యాతని నామముమీకు దెలియునా

మణి . . . గంగానామ్.

గిరి—ఆ నిభాష్యపేరు?

మణి — ఆత డానెను లీలానుని బిలుచుచు గు నాకు
 గిరి — నానగు నుడును భార్యాభక్తిని మీరు సశ్చయ
 ముగా జెప్పకలరా?

మణి — వాచ్యుకీకరుడెంచి సుమాలోక వత్సరము
 దాటినది అప్పటినుండియు నాగస్తీ ప్రవృత్తి ముచు గు నాకు
 అనుమానమును కనికాశము లేకుండెను

గిరి — నాకేది కివ్వెనె తరచుగా చెప్పుచుండెద
 వారా?

మణి — చెప్పజాలను.

గిరి — భక్తి యూ కేకనెతి సహ గానెయొక్క పా
 యు నిగునుంకురా? తోక యెవ్వనెనె సహా ముఖ మిగు
 బగుండ బెప్పుకొనిరా?

మణి — ఒక్కతె గు యును . . . ల . . .

గిరి — ఈ హత్యవృత్తాంత మును మును మీ కలగ
 కును నెందు దోయి పుచ్చునది?

మణి — సుమా రెసిమిదిగలలలను ముములుగా
 పాలనొసంగువా డరుడెంచి కెంచెను. లోపలినుండి యెట్లిన
 వ్యక్తియు వినరామిచే తలుపును గెరికి కేకనెచెను. అప్పటికిని
 జవాబు రామిచే లోనికేగిచూచెను. వాడీవలికనుడెంచి లో
 పలకనమున్నదని యెల్లరకును జెప్పెను. అంత మేమెల్లగమును
 గుమిగూడి లోనికేగితిని అప్పుడు మేమే మొనిని బ్రతిమాలి

పోలీసురాణాకు బంపితిమి. ఇంతలో ననుకొననియుట్లు తమరరు దెంచిరి.

గిరి—ఈ లేఖలవలన గంగారా మీమెథర్తకాడనుట తెల్లమగుచున్నది. కానిండు, గంగారాముగాని లీలాగానిమీకు గాన్పించిన వారిని గుర్తింపగలరా? మాకునీయింటివారి పోటోలైన దొరకినవికావు.

మణి—గుర్తింపగలను.

గిరిధరు డా.లేఖలోని యంశములనుదననోటుబుక్కులో నోటుజేసికొనుటకై నోటుబుక్కునుదీసి మాటలాడుచు పుస్తకమును తల్లకిందులుగా బట్టుకొనియెను. అందుండి రెండుపాటోలు క్రిందబడియెను. మణిభూషణుడాపోటోలు రెంటిని వైకెత్తిచూచి “యిదే గంగారాముపోటో దొరకలేదంటిరే” యనిబల్కెను. గిరిధరుడాశ్చర్యమగుండయ్యెను. ‘ఏమీ యీ పటమా! గంగారామువిదా! బాగాగుర్తించితిరా?’ యని యూత్రతతో గిరిధరుండు ప్రశ్నించెను.

మణి—నందేహములేదు. ఆతనిదే యూపటము. నేను నిశ్చయముగా వచింపగలను.

గిరి—ఈచిత్రపట మాతనిదేయైనయెడల లీలయాతని భార్యగాజాలదు. ఈవిషయ మీతనిమరణవాఙ్మూలమే ధృఢీకరించుచున్నది. ఈమెయొక నారాంగసయని యాతడు జెప్పియున్నాడు,

మణి—ఈతఁడు మరణించియుండెనా? ఎప్పుడు?

గిరిధ—ఒకమాసమునకు బైగా ! ఆతఁడు మరణించిన సంగతి నెఱింగియు, నాతనినితరులెవ్వరును యెఱుంగమి లీల యాతఁడు గామాంతరమేగియుండెనని యిరుగుపొరుగు వారలకు జెప్పియుండెను. అందువలన మీరయ్యది సత్యమనియే నమ్మియుందురు.

కేశ—మనకు గంగారామునిపేర వ్రాయబడిన లేఖలు నాలుగైదులభించినవిగదా ! అయ్యవి యీమెచేతనే వ్రాయబడియుండునా?

గిరి—ఇంక నుసం దేహమెందులకు. ఈమెలోలుత నె న్ననియధీనములోననో యుండెను అప్పుడీమె గంగారాముని ప్రేమించియో లేక తన్నాదిరించు నాతనియెడగల్గు విరక్తిచేత నో యీతనికి లేఖనువ్రాసి యెట్లో యాతనిమోసగించి ఈ గంగారాముతో నరుదెంచియుండెను. మణిభూషణా! ఈగంగారాముని కేమైన పనియున్నదా?

మణి—ఎక్కడనో పనిచేయుచుండెనని యేదలంతును.

కేశవ—మధ్య భవానిసింగు సంబంధమెట్లుగల్గెను?

గిరి—గంగారామునికాతఁడు స్నేహితుఁడు. ఇంతియె గాక యాతఁడు సుందరుఁడు. లీల యాతనిజూచి ప్రేమించి యుండును. కాకున్నయెడల నాతఁడే యీమెను దనవలలో దగుల్కొన చేసియుండును. యిందువిఫలమేమున్నది!

కేశ—మనోహర సేనుని సంబంధమా!

గిరి—మనోహర సేనుఁ డామెరూపముగాంచి ముగ్ధుడై యామె నెట్లొ గలసికొని యుండవలయును. ఆమెకు ధనాశ గొల్పి లోబరచుకొని యుండవలయును.

కేశ—మనోహర సేనునితో సంబంధము గల్గియున్నట్లు దెలిసియు గంగారాముడిమెయెడ మక్కువగల్గి యుండునా?

గిరి—ఆమెనుగూడ దండించితే యుండును. గాని యామె తగుణీచుణియగుటచేతను యామెపైగల మోహమీ తనికి దరుగకుండుటచేతను యామె నేమియుజేయజాలకయే యాతఁడు మనోహర సేనునితో నొకటిరెండుసార్లు మాగృహ మునకు రావలదని జెప్పియుండెను. అప్పటికిని యా తఁడు మాన కుండుటచే నాతని వధించెను.

కేశ—తనకాంత పెరవానితో బోవుచుండ నామె నేమియు జేయజాలక యాతని వధించుట కేనో కారణముండి యుండును.

గిరి—ఉడియుండును. గాని యాతఁడు తనచారిత్ర మును సర్వమును చెప్పకుండ మరణించుటచే నట్లు నిర్ధారణ చేయుటకును వీలులేకున్నది.

మణి—ఇదంతయును గందరగోళముగా నున్నది.

గిరి—మణిభూషణా! నీకిప్పుడేమియు దెలియదు. లీల నుగూడ బట్టుకొనినవిమ్ముట సర్వమును నీకు చెప్పెదను. గాని

నీవు మాకొకనహాయము చేయవలయును. అదేమందువా ?
 మే మామెనొక్కమార్తైన జూడకుండుటచే నాపెనుజూదియు
 గుర్తింపజాలము. మా కనుచూసముగానున్నతరుణీమణిని నీకు
 జూపిన నామెను గుర్తింపవలయును ఇంతియేగాక యామె నీ
 యూర నెక్కడనైన నున్నదేమో పరికింపవలసిన భారమును
 గూడ నీవు వహింపవలయును.

మణి—నాశక్తివంచనలేకుండ యత్నించెదను.

అనంతరము గిరిధరుడును కేశవలాలుచు యాగ్రహము
 నకు దాళము వేసి మరల సీలుజేసి వెడలిపోయిరి

గిరిధరుడు కేశవలాలుతో పోలిసుతాణా కరిగినాడు.
 లీలాగ్రహమున హత్యచేయుబడిన యాతనియొద్ద దొరకిన కాగి
 తిములను వస్తువులను పరిశీలించుటకరిగెను. కేశవలాలా వస్తు
 వులన్నిటిని దెచ్చి యాతనిముం దుంచెను. గిరిధరుడొక్కొక్క
 వస్తువునే పరిశీలించుచు యజమానుని గుణప్రవర్తనము లిట్లుండు
 నని వచించుచుండెను.

“ఈవాచీని బరికించినయెడల నాతడతిభాగరూకతగల
 వాడనియు, నతిభాగరూకతతో వస్తువులను వాడుచుండు
 వనుటయు స్పష్టమగుచున్నది. మరియు నియ్యది మిక్కిలి
 విలువగలది యగుటచేత నాతడు ధనికుడగుట విదితముచే
 యుచున్నది. కాని యాతని దుస్తులు విలువగలవి కాకపోవు
 టచే నాతడించుక లోభగుణముగలవాడుగా దోచుచున్నది.”

అని యాగడియారము నచ్చటనుంచి యందలికాగితములలో నొకటిరెండు పరికించెను. వానియం దాతనికి వచ్చిన యొక యుత్తరముగలదు. ఆ యుత్తర మింకొదిచిరునామాకొక బంధువునిచే వ్రాయబడియున్నది.

“రామానందచటర్జీ”

1565-5 నెం. అలహాబాదు.”

గిరిధరుడు కేశవలాలతో “అయ్యా! ఈతఁ డీయూరు వాడుగాడు. అలహాబాదునివాసియని దోచుచున్నది. కావున నీనిలాసమునకు యీతని బంధువులెవ్వరైన నున్నయెడల రావలసినదని తెల్లగాము పంపుటమంచిది.” యని బల్కెను. కేశవలాలు మంచిదని బల్కి తెల్లగామువ్రాసి యొకరక్షకభటుని చేతికిచ్చి పంపెను. గిరిధరుఁ డాయుత్తరమును వెనుకకుద్రిప్పి చూచెను అది కలకత్తానుండి వ్రాయబడియుండెను. ఆయుత్తర మెవ్వరు వ్రాసియుండిరో దనపుస్తకమున నోటుజేసికొని గిరిధరుడు మిగిలినవస్తువులను కాగితములను పరిశీలించెను. అం దేమియు గమనింపదగినవిషయములు లేకుండుటచే వానిని కేశవసేనున కందించి “మహాశయా! నేటికి హత్యచేయబడిన కడపటిమువ్వరిలో నొక్కనిచారిత్రముమాత్రమే యెఱుంగుట కవకాశములు గలుగుచున్నవి. ఇందువలన మన మన్నేషించు తరుణిమణిని బట్టుకొనుట కనువైనమార్గములు లభించునేమో యునుననుమాన ముదయించుచున్నది. ఇదిగో చూచితిరా! ఈ

యు త్తర మ్రిగ్రామమునుండి | వాయుబడియుండెను ఈ లేఖ
 వ్రాసినయాతని గలసికొన్న యెడల మన కీతనిచారిత్రము కొంత
 వఱకు దెలియగలదు నేనిప్పుడే యాతని గలసికొని మాటలాడి
 వచ్చెదను” అనుచు లేచి తనమోటారుపైకిలుపై కాళీఘట్ట
 మున కరిగెను

గిరిధరుడొక గృహములోనికిరిగి చానడిలో నున్న
 యొక బాలునిబిలచి ‘అబ్బాయి! విశ్వేశ్వరచటర్జీగా రింట
 నున్నారా’ యని ప్రశ్నించెను. ఉన్నారని బల్కుచు నాబాలు
 డు లోనికేగి చటర్జీగారిని దోడ్కొనివచ్చెను.

గిరిధరుఁ డాతనికి నమస్కరించి “అయ్యా! తమతో
 కొన్నినిముషములు మాటలాడవలసియున్నది. నమయమీయ
 గోరెదను. అంత చటర్జీగా రభ్యంతరమేమి రండు కూరుచుండి
 సావకాశము గా మాటలాడుకొందము” అనిబల్కి గిరిధరున
 కొక యాసనము జూపి తానొక యాసనమున గూర్చుండెను. వా
 రిరువురును యిట్లు సంభాషింప నారంభించిరి.

గిరి—అయ్యా! నాలుగైదుదినములక్రిందట తమగృహ
 మునకు రామానందచటర్జీ యనువారలు వచ్చియుండిరిగదా?

చట—అవును. వచ్చియుండిరి నాలుగైదుదినముల
 క్రిందటనే యిచ్చటినుండి వెడలిపోయియుండిరి .

గిరి—నారు వెడలిపోవునప్పుడు మీలో జెప్పయే
 వెవరిగా?

చట—ఆతఁ డీ గ్రామమున కరుదెంచి సుమారు 15 దినములు గానచ్చును. నచ్చిన పదిపండ్లెండు దినములవఱ కుల్లాసముగనే యుండెనుగాని యనంతరముమాత్ర మాతఁడేల కో యలహాబాదునకేగుటకై యాత్రత పడుచుండెనువాడు. మేమాతనిని యింకొక కొన్నిదినములుండవలసినదని ప్రార్థించి తిమి. ఆతఁ డుండుటకు వీలులేదని బల్కెను. ఒకనాడు వాడుక చొప్పున నాతఁడు సాయంకాల మైదుగంటలకీల్లు విడచి వెళ్లి యుండెను. కాని నాడతడు తిరిగిరా లేడు. మరునాడును యాతనిజాడయు గాన్ని పడయ్యెను. అందుచే నాతడు వెడలి పోయియుండునని మేము భావించితిమి. ఏమీ మీరాతనిగూర్చి యిట్లు ప్రశ్నించుచుంటితి?

గిరి—మీకాతఁడు బాంధవుడా?

చట—కాడు స్నేహితుఁడు—మీ రెండులకాతనిగూర్చి ప్రశ్నింపుచుంటిరో దెలిసికాదు.

గిరి—అయ్యా! ఏమనిజెప్పుకును. ఆతఁ డీనగరమున హత్యగావింపబడినాడు.

చట—ఎప్పుడు! ఎక్కడ! హత్యచేసినవా రెవ్వరు! హాహాహీ! యెంతమాటవినవలసినచ్చెను

గిరి—ఆతని శవమును నాలుగురోజులుక్రిందట మేము గాంచియుంటిమి అప్పటినుండియు దర్మాస్తుచేయుచుంటిని.

చట—కట్టా! ఎంతటిదారుణము జరిగిపోయినది? అయ్యూ! ఆతఁ డెందులకై హత్యజేయఁబడియుండెనో దెలియ వచ్చినదా?

గి—లేదు ఆతనిశవము మాకుగాన్నించినయింటి యం దొకయువతి నివసించెడిది. కాని నాటినుండియు నాస్త్రీ గాన్నించుటలేదు.

చట—ఏమీ! యీతఁ డట్టిదురభ్యాసముగలవాఁడా?

గి—మీరాతని ప్రవర్తనమునుగూర్చి యేమైనదెలుప గలరను నాశతో నరుదెంచితిని.

చట—మీవలన విసిననూటవలననే యీతఁడీదురభ్యాస ముగలవాడని తెలిసికొంటిని. ఇంతకుమున్నెప్పుడును దుష్ప్రవర్తనమున కలవాటుపడినవాడని వినియుండలేదు. వినఁటకవ కాశమైనను గలుగలేదు.

గి—ఈతనికి ఒంధువులెవరైన యున్నారా?

చట—లేకేమి.

గి—వారెవ్వరు. ఎచ్చటనున్నాగు.

చట—ఇగువురు కుమారులు. వా రలహాగాడులోనే యున్నారు.

గి—ఈతనిస్థితిగతులనుగూర్చి మీరేమైనఁజెప్పగలరా?

చట—మంచియూస్థిపరుండు పరమలోభి. రెంరేండ్ల నుండి యుత్తరములు వ్రాయగా వ్రాయగా నిప్పుడరుదెంచి నాడు. మృత్యువారనిని టీడ్చుకొని వచ్చినది గావలయును. కానిండు. ఆతనిశిష్యులను భద్రపగుపబసియున్నదా? లేక దహనపరచిరా?

గిరి—మొన్ననే దహనపరచిరి.

చట—నాదే కడసారముగాబోలును. మంచిన్నేహ పాత్రుండు.

గిరి—అడుగమరచితిని. ఆతడు వచ్చినపుడేమైన సామానుగొనివచ్చెనా ?

చట—పెట్టెదెచ్చిన కూలిమనుష్యులకు కూలి యివ్వ వలసినచ్చుననియు, బండ్లకుబోయవలసి వచ్చుననియు నాతడు సామానేమియును గొనిరా లేదు.

గిరి—అంతటిలోభియా?

చట—రైలుఖిన్నులకు సొమ్మ వ్యయింపవలసియుండు నని యెన్నడును యిల్లుగదలండు. కావుననే యీతనికి వ్యభిచారమున ప్రవేశములేదని మే మభిప్రాయపడుచుంటిమి.

గిరి—ఈయుత్తరము మీఠాతనికి వ్రాసినదగునా?

చట—అగును.

గిరి—ఈ ఎడ్రసునకు తెల్లిగ్రాము పంపితిమి. కుమారులలో నెవ్వరైన నిచ్చటికరుదెంతురా?

చట—తప్పక వత్తురు. నేనుగూడ వారికిఁ దెలియఁ జేసెదను.

గిరి—వారెవ్వరైన వచ్చినయెడల తమగృహమునకే వత్తురు. అవుడు వారితోమాటలాడుట కవకాశ మిప్పింప వలయును.

చట—తప్పక—కాని నాదొక్కప్రార్థన. ఈ కేసువిషయమున తమరు శ్రద్ధతోఁ బనిచేయుఁడు. మీకుఁదగిన పారితోషికమిచ్చెదను.

గిరి—అయ్యా! ఈతఁ డేకాంతామణియింట వధింపఁ బడియుండెనో యాకాంతామణిని బట్టుకొనుటకై విశేషముగా యత్నించుచుంటిమి. ఆమె యీహత్యకే కారకురాలుగాక మరి రెండుమూడుహత్యలకు గూడ కారకుగాల్తయుండునని మే మనుమానించుచున్నాము.

చట—ఆమెవలన యింకొకొన్ని హత్యలు కావింప బడినవా?

గిరి—ఆమెచే గాదనుకొనుఁడు; ఆమెకొత్తకే యిరువురు పరస్పరము వధించుకొనిరి.

చట—సుందోపసుండులకథ జ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది.

గిరి—అట్లనే జరిగినది.

అయ్యా! దిరుగయవసరమున్న తమదర్శనమున కరు దెంతును, ఇంకనాకు సెలవిండు. అని గిరిధనుఁడు సగౌరవ

ముగాఁ బలె, ను. చట్రీగారాతనిని కొలదివారము వఱకును సాగనంపి వెనుకకు మరలిరి.

గిరిధరుఁ డాతనికడ ననుష్ఠించుకొని గృహోన్ముఖుడై యరుగుచు మార్గమధ్యమున గాన్పించిన కేశవలాలునకు దానరిగివచ్చిన విషయమును గూర్చి క్లుప్తముగ నెఱింగించి తెల్లగ్రాముచూచుకొని యలహాబాదునుండి యెవ్వరైనవచ్చు వఱకు నిరీక్షింపవలసియున్నదని జెప్పెను.

* * * * *

హత్యజరిగి ౩ దినములు గావచ్చినది. కాని హత్యయొనర్చినలీల యెచ్చటనున్నదియుఁ దెలియదయ్యెను. గిరిధరుఁడొక ప్రతిబింబమైన సంపాదించవలయునని ప్రయత్నించుచుండెను. గిరిధరుఁడు మణిభూషణుని వెంట నిడుకొని కలకత్తానగరమున పలువురు విలాసినులుండు ప్రదేశములకరిగి యందెందైన 'లీల' గాన్పించునేమో యని పరికించుచుండెను. ఇట్లుండ తెల్లగ్రాము జూచుకొనిన నెంటనే బయలుదేరవచ్చిన రామానంద చట్రీ కుమారుఁ డీశ్వరలాలు గిరిధరుని గలసికొనియెను. గిరిధరుఁడు చట్రీగారియొక్క శవముగాన్పించిన దాదిగాగల విషయములన్నియుఁ దెల్పి మీనాయనగారిప్రవర్తన మెట్టిదని ప్రశ్నించెను. ఈశ్వరులాలాతని కిట్లనియెను. అయ్యా! మాజనకుఁడు వరమలోభి అయినను కళత్రనష్టమైపపిమ్ముట, తిరుగవినాహము జేసికొనక, యొక వారాంగవతో సాహచర్యము

గలుగజేసికొనెయెను. ఆమెకు నెలకు ముప్పదిరూప్యములు మాత్రమే యొసంగువాఁడు. మాకెవ్వరికిని యీసంగతి తెలియదని యాతనియభిప్రాయము. మేమును సకలమెఱిగియు నెఱుంగనట్లే ప్రవర్తించుచుండెడువారము. సుమాకొక సంసర్పరము క్రిందట నతనియనురాగమునకుఁ బాత్రురాలైన యావారాంగన మరియొకనితో వెడలిపోయెను. నాటినుండియు తలంపామె పైననే నిల్చి యెన్నడును యింటినుండియే కదలి బయటికైన వెడలడయ్యెను. విశ్వేశ్వరచటర్జీగా రెన్నియో యుత్తరములు వ్రాయుచుండిరి. కాన వారినొక్కపరిచూచి రావలసినదని మేమే యాతనిబలవంతపెట్టి పంపితిమి. మాయుద్దేశమేమన అందువలనైన నీతనిచిత్తమున కొకింతశాంతి గలుగునని, కాని విధివిధానము వేరుగనున్నది.

గిరి—మీజనకుఁ డేవారి కాంతో సంబంధము గలిగి యుండెనో దెలియునా? ఆమెబంధువులెవ్వరైన నాయూర నుండిరా?

ఈశ్వర—ఆమెకు బంధువులెవ్వరునులేరు. ఒకముదుసలి యామెను బాల్యముననే కొనిపెంచి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించెను. ఈమె యాముదుసలిని విడచివెడలిపోయినకొలది దినములకే యామె యావిచారమున మృతిజెందెను. ఆముదుసలికున్నయూస్తిని దాయాదులు పంచుకొనిపోయిరి.

గిరి—ఆమె పేరెవ్వరో దెలియునా?

ఈశ్వ—లీలాకుమారి.

గిరి—ఆమె ఛాయాపటమున్నదా?

ఈశ్వ—ఉన్నట్లే దోచుచున్నది. కరిగా జెప్పజాలను. నాయనగారి పెట్టెలో నుండనచ్చునని దోచుచున్నదిగాని యామె ఛాయాపటముతో నేమిపనియున్నది?

గిరి—ఆమెయే యీహత్యకు కారకురాలని మేమను మానించుచున్నాము. ఆమెను మే మింకొకసందర్భమున నన్నే పించుచుండ మీజనకునిహత్య మాకు దెలియవచ్చినది. కానిండు. గంగారాముడను నాతనిగూర్చి మీకేమైన దెలియునా? ఆతనిపేర నామె కొన్ని లేఖలునాసియున్నది. ఆతని బంధువు లెవ్వరైన నాయూరనున్నారా?

ఈశ్వర—నాకంతగా తెలియదు. గంగారాము పేరెన్నడును నేను వినియుండలేదు.

గిరి—పొటోయున్నదియు లేనిదియు నాకెల్లు తెలియజేయుదురు.

ఈశ్వ—నే నిరాశ్రయ బయలుదేరి వెడలిపోయెదను. రేపటిసాయంకాలమునకు గాని యక్కడికేగజాలను గదా? తమకెల్లట తెల్లిగాముమూలమున తెలుపగలను.

గిరి—మంచిది. ఉన్నయెడల రిజిష్టరుపోస్టులో ఆ పొటోను బంపుడు. అవసరము దీనివెంటనే మీకు తిరుగ నద్దానిని బంపెదను.

ఈశ్వర—అట్లే చేయవచ్చును.

అనంతర మీశ్వరలాలు గిరిధరునిచెంత ననుజ్ఞగొని నెడలిపోయెను.

ఆరవ ప్రకరణము.

శిష్యులాలని యత్నములు.

అలహాబాదునుండి లీలాకుమారి పొటోవచ్చినది. గిరిధరు డాఢాచూపటమును మణిభూషణునకు జూపించెను ఆతఁ డాఢాచూపటము లీలదే యగునని దృఢపరచెను. పటము దొరుక నంతవఱకును పటమైన దొరకిన చాలునని పరితపించిన గిరిధరుఁడు పటముదొరకినపిమ్మట నేమిచేయుటకును దోపక యాలోచించుచుండెను.

ఆమెకలకత్తాలో నున్నదా? లేక తన్నెట్లును పోలీసులు వెతకిపట్టుకొందురనుభయమున గ్రామాంతరమున కరిగియుండెనా? యనునందియము దీరక నాత డెక్కుడుగా నాలోచించుచుండెను. ఇట్లుండ 1978-వ గృహమునందలి యువకుఁడు గిరిధరుని ఫోనులో బిలిచెను. గిరిధరుఁడు ఫోనునకు చెవియొగ్గి వినియెను ఆతఁడు తక్షణమే బయలుదేరి రావలసిన దని కోరియుండెను. తోడనే గిరిధరుఁడు దుస్తులను మార్పుకొని మోటారు సైకిలుపై నచ్చటికరిగెను.

‘మేము లోనికీనచ్చునపు డొకసమేన జీవమున్నట్లు దోచుచున్నదని బల్కితిలే అయ్యది మీకెట్లు డెలిసినది. ఆనాడు జరిగినవారివాగ్దాన మేమైన మీరువినియుంటిరా?’

‘లేదు. రివాల్వరుచప్పుడు విని లోనికరుడెంచితిని. నా కుమాగుడు బాకుపోటు సరిగా గుండెలకు దగులుటచేత వెంటనే మరణించెను. గుండుదగిలిన యాతఁడు కొట్టుకొనుచుండెను. ఆతని దురవస్థజూచి యాతఁడైన బ్రతుకునేమో యని సమీపముననే 1989-3 గృహమున డాక్టరుబాబు కలడని యెఱింగియుండుటచే పోనుచేసితిని. పోనుచేసిన 5 నిమిషములకు డాక్టరుబాబు వచ్చెను.’

“మీరు క్రిడపూరునుండి ఎచ్చటకు బసమాగ్గుటకు కారణమేమి?”

‘అక్కడ సౌఖ్యముగా లేదని చాకుమాగుండే యిక్కడిబసచూచి మాట్లాడియుండెను.’

ఆమెపల్కులాలించిన సిమ్మట గిరిధగుండామెవలన తెలియదగిన యంశములు లేవని నిశ్చయించుకొనియెను. ఆనంతర మాతఁడామె కిట్లనియెను. ‘తల్లీ! తమకుమారుడు నిష్కారణముగా మోహవిశాచమునకు బలియయ్యెను. మీరు లేనపుడు మీపెట్టెలను దెరచి పరిశీలించగా నొకయుత్తరము లభించినది. ఆయుత్తరములో నొకవారాంగిన మీకుమా రునివలచి యాతనిని దసవీధికి కాపురమునకు రమ్మని ప్రార్థిం

చియుండెను. ఆతఁ డామెకోరిక ననుసరించియే యిచ్చుటకు వచ్చియుండెను. ఆవారాంగనయు నీసమీపముననే నివసించుచుండెను.' అని ననుస్మృతిపఠములు దెల్పి యామెకడ ననుజ్ఞగొని వెడలిపోయెను.

గిరిధరుఁ డామెవచ్చినయెడల నేమో తెలియగలదని యాశించెనుగాని యామెవలన గూడ నేమియు దెలియదయ్యెను. హతాశుడై యాతఁడు గృహోన్ముఖుఁ డయ్యెను.

* * * * *

గిరిధరలాలు కేసునిషయమై యేమిచేయుదునాయని యాలోచించుచుండగా కేశవలా లరుదెంచి 'అయ్యా! మనము నీలుచేసినయింటియజమానుఁడు వచ్చియున్నాడు. తనయద్దె పోవుచున్నదనియును, తాళము దీసివైచి సామాను భద్రముచేసికొనివలసినదనియును నోటీసు యిచ్చిపోడు. ఏమిచేయుటకును దోక మీచెంభ కరుదెంచి యున్నాను" అని బల్కెను. గిరిధరుడు "దీనికాలోచన యెందులను ఒకమాసము దినములువఱకు సామానుదీయుటకు వీలులేదనియును, అపుడాసామానును నిక్రమించి యాతనికీతువలసిన బాడుగ యిచ్చినై దెదమనియు ప్రత్యుత్తరమిమ్ము. నీవట్లు వ్రాయుట గాదు. సూపరెంటుదొరవారిచే వట్లు వ్రాయించుము. దానితో నాతఁడుచూ రాడగ యూగకుండును.' అని జెప్పి వెళ్ళి యు నిట్లనియెను 'మనకీమె గోటోలభించినది. కాని మఱుడు

వలస నామెను సరిగా గుర్తింపజాలము. ఇంతియేగాక గంగా రామునిచారిత్ర) మ్మెట్టో దో దెలియవలసియున్నది కావున నే నొకసారి యలహాబాదున కేగి రావలయునని తలంచుచున్నాను భవానిసింగునకును లీలాకుమారికిని యెట్లుసంబంధముగలసెనో దెలియరాకున్నది. నేనావృద్ధురాలి కేమైన దెలిసియుండునేమో యనిదలంచితినిగాని యామెకు కుమారుని దుర్నడతనుగూర్చి యేమియు దెలియకుండెను? కేశవలాలు 'మనకు గంగారాము చారిత్రము దెలిసినను దెలియకున్నను లీలాకుమార్తెను బట్టకొనుటకు దగిన ప్రబలనిదర్శనములు గావలసియున్నవి. ఇంతకును యామె మనకు లభించినప్పుడు గదా! ఆమెయీ కలకత్తాయందున్నదో లేక నెక్కడికైన పోయియున్నదో దెలియనయ్యెను. ఆమె యింకను కలకత్తాయందే యున్నచో నింకొకటి రెండు మాస్కూలుగూడ జరుగగలవని దోచును. ఆమెకారణమున ప్రచుహించు నీరక్తనాహిని కంతుగుట యెన్నవోదెలియకున్నది. ఇట్టిపరిస్థితులలో మీరలహాబాదున కేగినయెడల కార్యసాధనమున కింకను విలంబముగుటతప్పదు. అనిబల్కెను. గిరిధగుండు "నేనును నట్లడలంచుచుంటిని. ప్రభుత్వమువా కొనంగినగడవులో నించుమించుగ రెండు మాసములు గతించినవిగాని చేయవలసిన కార్యమును నావ గింజంతయైన జేసియుండలేదు. కర్తవ్యమునుగూర్చియే నే నన య మాలోచించుచుంటిని' అనిబల్కి మిన్నకుండెను. వీరి

లు మాట్లాడుచుండగ నొకపోవుజవాను కొన్నికవరులనుదెచ్చి
గిరిధరున కొనంగెను గిరిధరుడన్నియునుఁప్పి చదువుకొని కేశవ
లాలును వినుమని యిట్లు చతువసాగెను.

‘నీకొనంగిన గడువు మూడుమాసములలో రెండు
మాసములు గతించినవి. ఇకను యాయునతీమణిని
గూర్చి యేమియు నావోకి లభించి యుండ లేదనుట
తెల్లమగుచున్నది. కావున నింకనైనను త్వరలో నీకే
సునందు పనిజేయుట చాలించి యశిత్వరలో నీవొకకు
నోట్లస్పృష్టిసిగూర్చి జగుగుచున్న యత్నమును బాల్తాన
వలసినది.

కమీషనరు.”

ప్రభుత్వమువారివలనకూడ మాటనచ్చుచున్నది. కావున
నిప్పుడలహాబాదునకు బోవుట లగ్గుగానోపదు. కావున నిచ్చ
టనుండియే యత్న మొనరింపవలయును. కేశవలాలును యా
తని యభిప్రాయముతో నేకీభవించెను. అనంతర మిరువురును
సూపరెంటును దర్శించి యాగృహాయజమానున కుత్తరము
వ్రాయింపవలయునని బయలుదేరిరి.

గృహాయజమానుడును, తానొనంగిన నోటీసునకు
సరియైన సమాధానము రామింజేసి దొరవారితో మాటలా
డవలయునని యరుదొచియుండెను. ఆతఁడు సూపరెంటు
గారితో మాటలాడుచుండగనే గిరిధరుడును కేశవలాలును

నూపరెంటును దన్నింపవచ్చి యుండిరి. నూపరెంటు వారల నురావించి యుచితాసనములగూర్చుండ నియమించి యలని నోటీసుసకు మీరేల జవాబాసాగరైరని కేశవలాలును ప్ర శ్నించెను.

కేశవలాలును, గిరిధరుడు జెప్పినట్లకీ జెప్పెనుగాని యా గృహోపశమానుఁ డియ్యా! సమాట రెండుమాసములయదై రావలసియున్నది. 3 వ మాసముగూడ నద్దేలేకున్నచో నిం చుమించుగా నాకు 3 వరదలరూప్యములు రావలసియుండు ను. అంతెవిలువగలుగునాస్తి యాయుంటుండునో యుండదో యెప్పుడుజెప్పగలరు. నాకు రావలసిమొత్త మాగృహో పకరిణము లమ్మిన రానయెడల ప్రభుత్వమువారు లోటు ధనిమొసంగుట కంగీకరించినయెడల నొక మాసమువఱకట్లే నాగృహమును మీస్వాధీనములో నుంచెదను. అందులకెట్టి యభ్యంతరమునులేమి." అనిబల్కెను. ఆపల్కులాలించి నూప రెంటాతిని ఐల్కులు యుక్తముగా నుండెడియు ప్రభుత్వ మువారింక నావిషయమున నొక్కకాసైనను వ్యయపరుప నంగీకరింపరనియు, వచించి కేశవలాలున కిట్లనియెను. 'మీరు నేడు పత్రికలలో ప్రకటించి దండోరామూలమున దెలియ బరచియు రేపటిదినంబున సామానంతయు విక్రయింపుడు. వచ్చినయర్థమున నీతనికీరావలసిన రూప్యములొసంగి కేషిం చినధనమును సర్కారుఖజానాకు నామెపేర జమకట్టియుంచు'

డని యాజ్ఞాపించెను. గిరిధరు డిగ్గి వొరగారి యాటల కెనురాడ నేరక యందులకంగీకరించెను

మరునాడు బసితలలో నిల్లు స్రమరింపబడెను.

“లోయర్ చిట్టూరునోడ్ల 1946-5 గృహమున రెండు మాసములగుపూర్వ మొకశవము పశియున్నదనియు నందుం డెడివా రెక్కడికేగినదియు దెలియకని యీయరకే ప్రకటింప బడియెను. ఇప్పు డాయి టనున్న గృహోపకరణంబులన్నియు నాయింటియొద్దనే పోలీసువారియూజమాన్యమున వేలము వేయ బడును. సాటవారులు సొమ్మును వెంటనే చెల్లింపవలయును. ఇతరవివరము లెరుంగగోరువారు గిరిధరుబాలుగారినిగాని, ఇన స్పెక్టరుగారినిగాని కలసికొని మాటలాడవచ్చును.

మరియు దండోరామాలమున 1946-5 గృహమునోడ్ల గృహోపకరణము లన్నియు వేలమువేయబడునని చాటిం పించిరి.

మరునాడు వేలమునకై యొక్కొక వస్తువునేదీసి జాపితా వ్రాసి సర్వమును సిద్ధపరుచుచుండిరి. గిరిధరుడు, కేశవలాలు, మణిభూషణుడు సామానంతయును పరిశీలించి రాదగిన వెలలు నిర్ణయించుచుండిరి. చాలభాగము వస్తువులన్నియు నమ్ముడు వోయెను. ఇంకను గొన్నివస్తువులు మిగిలియున్నవి. ఒకపరు వును మంచమును విక్రయించుటకు దీసికొనివచ్చిరి. ప్రజలకా మంచమును బాగుగాజూపుటకై యందున్న పరువును జాట్ట

చుట్టి. అప్పుడామరాచముపై నొక బ్యాంకు ప్యాన్ వుక్తముం
డెను కేళలాలాల్పాన్త్యకమును దీసి గిరిధరుని కొనగెను గిరి
ధరుఁ డాపుస్తకమును దెవచి యొకింతపశ్చిలించి, యంశేమి
చూడెనోగాని, వెన్నిధిగిన్నచండమున సంతోషపులకాంకితుం
డయ్యెను. కాని చూతఁడు దనసంతోషమును లోలోన మఱగు
పఱచుకొని, యింకను నేమే, లభించునేమో యను నాశతో
సాయంకాలమువఱసను నిరీక్షించెను ఒకటిరెండు వెండి
గిన్నెలమాత్రమే మిగిలియుండెను. ఆగిన్నెలపై “లీలా
కుమారి” యని పేరుండెను అక్కారణమున నయ్యచి యామె
నామమును రూఢిపఱచుటకు నిద్రానముగా నుండునని దలం
చి వానిని విక్రయింపక, యాప్యాన్ వుక్తమును వెండిగిన్నె
లను దనయొద్దనుంచుకొనియెను నాడువచ్చిన ద్రవ్యమునుండి
గృహాయజమానునకుఁ జేవలసింపొమ్ము నొసంగి యమ్ముడు
గానివస్తువులను, శేషించిన యేబది రూపాయలను సర్కారుపర
ముగావించి గిరిధరుఁడు స్వగృహాభిముఖుండై చనియెను.

నాటిరాత్రీ గిరిధరుఁడు భోజనాదికముల నతిత్వరిత
ముగా నిర్వర్తించుకొని యొక యిజ్జెరులో పగుండి బ్యాంకు
పుస్తకమును దీసి యందలిపత్రములు తిరుగవైచెను. కడపటి
పత్రమున నొకసారిగా వేయిరూప్యములు బ్యాంకినుండిదీసి
కొనబడియుండెను. ఇంకొక వేయిరూప్యములు మాత్రమే

నిలువయుండెను. బ్యాంకినుండి సాముద్రీసికొనిన తారీఖును బరికించెను తోడనే యాతని కేమిచోచెనోగాని యటనుండి లేచి తనైతే రీపుస్తకముదీసికొని తిరుగవైచెను. గంగారాము మరణించిన దినమునకొక పదిదినములకే ద్రవ్యముదీయ బడియుండెను. మరికొలది దినములకే యామెగృహమున మరి యొకహత్య జరిగియుండెను. నాడే యామెగృహముచువీడి వెడలిపోయియుండెను. అనంతరమాత్రం డిట్లు వితర్కించు కొనియెను.

“గంగారాము వధింపబడుటయు భవానిసింగు వధింప బడుటయు నీమెకుదెలిసియేయుండును. పైగానిమెకు మేమా మెకొఱకు యత్నించుచుంటినునియు దెలిసియుండును. ఆకారణముననే యామె బ్యాంకులోనుండి ధనముసంతయు సంగ్రహించకొని వెడలిపోవనొచ్చెను. కాని బ్యాంకివాకు ద్రవ్యమంతయు నొక్క మాగుగా నీ మకుండుటచే నామె యుచ్చటనే యుండవలసివచ్చియుండునా. అనంతరమామె యనుకొనని యట్లు రామానందచట్టనీ గామెను జూడవచ్చియుండును. ఆతనితోనేగుటకీష్టములేక నామె యాతనివధించి యింకనిచ్చట నిలచుట లగ్గుగాదని వెడలిపోయియుండును. అయ్యదికాదేని యామెను వేరొకడు వలచి రా యామెతోసంబంధముగల్గి యుండెను. అతండే రామానందచట్టనీని వధించి లీలాకుమారి నిగూడ దోడ్కొనిపోయియుండవచ్చును. అట్లయినయెడల లీల

యింకను కలకత్తానగరమున విడచియుండదని తలపవచ్చును. ప్యాన్ వుస్తాక గూనుబ్బోచూడగా నామెయే స్వయముగా నేగి ద్రవ్యమును దీసికొనియున్నట్లు దోచుచున్నది. అట్లే కాని యెడల నామెస్వయముగా బ్యాంకికి బోవలసినపని యుండదు. అని వితర్కించుకొని మిగిలిన వేయిరూప్యములును దీసికొనుట కామెయత్నింపకమానదు. కావున నవుడామెను బట్టుటకు వీలుగల్గును. ఇప్పుడొకసారి బ్యాంకుమేనేజరుగారిని సందర్శించి వారికీవృత్తాంతమంతయును దెలిపి యావేయిరూప్యములును యామెచేతులనుబడకుండఁ జేయవలయును. అనుచు బెద్దయుంబ్రొద్దు వితర్కించుకొని యాతఁడు సుమాగు పదునొకండుగంటకు నిద్రించెను.

విడవ ప్రకరణము.

యాసపాఖాను.

గిరిధరు డాదయఃపున మేల్కొంచుంపుకొని సుమాచే డుగంటలు దాటివది. అతఁడు కాల్యముల స్వరలో దీగ్గుకొనినాడు. చేయవలసినకార్యక్రమముగూర్చి యాలోచించుచుండెను. ఇంతలో కేశవలా లరుదెంచెను. గిరిధరు డాతనినొక కుర్చీపై గూర్చుండ నియమించి యిట్లులనెను. “నేనిక్కడనే యుండి పనిచేయవలసియుండుట నిశ్చయమయ్యెను. కాని యామెను బట్టుకొనినవిన్నుట కేసు సరిగా నడుపుటకు వల

యువకరముల సంపాదింపచు టావశ్యకమై యుడుటచే నలహాబాదున కొకయిన స్వెళ్ళకును బంపవ యును. లేదా యచ్చటి పోలీసువారి కిక్కడివిషయములన్నియును దెల్పి లీలాకుమాంబయొక్క ఫోటోనుబంపి యామెయొక్క చరిత్రమును సంపాదింపలయును. ఇంతియగాక గంగారాముయొక్క చరిత్రమంతయును గూడ నెఱుంగవలయును అచ్చటికి బంపుటకు దగినవాడెవ్వడైన నుండెనా? లేక పోలీసులపేర ప్రాసివారివలననే సకలమును గుర్తెఱుగుట మేలా? ఈవిషయమును మీరుగూడ నాలోచింపు"డని బల్కెను.

కేళవలూలు కొంతవడి యాలోచించి యూరనికీట్లని యెను. 'ఇచ్చటినుండి యలహాబాదునకు బంపుటకు దగిన సామర్థ్యముగలవాడెవ్వఁడు లేడు. అక్కడిపోలీసులనే దర్శింపునేసి దెలుపవలసినదిని వ్రాయుట మేలుకాని వారిరిపోర్టునచ్చువఱకు నిరీక్షింపవలసి యుండునేమోగదా' యని బల్కెను. గిరిధరుఁడు 'మనము నిరీక్షింపవలసి వచ్చునని యాలోచించుచుంటిరా! నిరీక్షింపక నిప్పుకు చేయునదేమున్నది? ఆవిషయ మటుంచుఁడు. మనముచేయఁ లసిన ప్రశుత్నములు చేయుచుండము. ఆమె యీలోపుగా పట్టుపడినయెడల, అపుడామెయండు నే సాధోపణ జేయుటకు వీలులేనియెకల అలహాబాదుపోలీసువారి రిపోర్టు వచ్చువఱకును యామె నరెట్టులోను చరచ్చుకు. లేదా యుప్పుడే నేనేగి కావలసిన పరి

కరములనోబాటామె చారిత్రమును గనుగొనివచ్చెదను. కావున నేడవశ్యము నలహాబాదున టుత్తరము వ్రాయుండు.' అని బల్కెను.

కేశవలా టుత్తరమును వ్రాసి పంపెదననిబల్కి యింకను జేయవలసిన కార్యములేమైన గలవాయని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుండు లేవనియెను. కేశవలాలు పునర్దర్శన మెప్పుడని ప్రశ్నించెను. గిరిధరు డగత్యమగునెడల మూడుగంటలకు తాణాకరు దొరచెదనని బల్కెను. కేశవలాలు వెడలిపోయియుండెను. గిరిధరుండు గడియాగమువంక జూచెను. సుమారు పదిగంటలై యుండెను. ఆతండు బ్యాంకికి సరిగా పదునొకండుగంటలకు జోవ సంకల్పించుకొనిభోజనాదికముల నిర్వర్తించుకొన నేగెను.

* * * * *

గిరిధరుండు బ్యాంకికి సరిగా పదునొకండుగంటలకే గెను ప్రసిద్ధమమున నాతండు పరాబుగానున్న గూసప్ఖాన ను నొక మనూష్యుడీయుని గలసికొనియెను. ఆతనితో నిట్లు ప్రసంగించెను.

గిరి — ఈప్యాస్ టుక్కులో నుదాహరింపబడిన విత్ డా' యల్ చేసిన వారెవ్వరో మాకు గావలసివచ్చినది.

యాసఫ్ — ఆవుస్తకముగలవారే ద్రవ్యమును తీసికొని యుండును. ఆనిషయ్యమునమీకు సందేహమెందులకు?

గిరి—అమాత్రము దెలియకపోలేదు. కాని ఎరు స్వయముగావచ్చి తీసికొనియుండిరా? లేక ఏజంటుద్వారా దెప్పించుకొనియుండిరా?

యాస—అసంగతి ఎప్పుడెట్లు తెలియగలదు. కాని మీరెవ్వరు. ఈపుస్తకము మీకెట్లువచ్చినది. ఇప్పుడు మరల ధనమును విత్త్రాచేయుటకు వచ్చియుండిరా?

గిరి—పుస్తకము గలవారియొద్దనుండియే దీసుకొని వచ్చితిని.

యాస—ఎప్పుడు? (పుస్తకమును జూచి) విత్త్రాచుచు టకు వీలులేదే—

అట్లు మార్లుడునపుడుడాతని ముఖభావములన్నియు. గిరిధరుడు పరికించుచుండెను. ఆతడు యీమహాహృదీయుఁ డేల నాప్రశ్నలకు సమత్తమి మీమదియ్యెను. అని యాగో చించుచు నింకనామెతో మాటలాడినయెడల లాభముండ దని యెంచి దొరను గలసికొననేగెను. దొరగారి కాపుస్తక మునుజూపి యీవిత్త్రాచుల్ చేసినదెవ్వరో యాసంతకము నమోనా గావలసియున్నదనియును, ఆమెకు యింకను బ్యాకియందు నిలువయున్న పైకమును త్వరలోనీయక నిలి పియించవలసినదనియును, అట్లు నిలుపుటకు వీలులేనియెడ ల సొమ్మును విత్త్రాచేయుటకు వచ్చినవారిని తక్షణమే పోలీసువారికి వప్పగింపవలసినదనియు జెప్పెను. దొరగారా

తనిజూచి మీరేల యీవిషయము నెఱుంగుటకు యత్నించు చున్నారని ప్రశ్నించెను.

గిరి—అయ్యా! ఈమెయింట నొకహత్యగానింపబడి యున్నది. ఆమె ఉద్యమస్థులైయున్నది. ఆమె యాచోకి దెలియక మేము పరితపించుచుంటిమి. మాకీపుస్తకము నిన్నటి దినముననే లభించినది. ఈమామనైన నామెను బట్టు కొనగలమేమోయని యాశించుచున్నాము. కాని ఈసంగతి మాత్ర మింకనుల కెక్కరికి దెలియనీయవలదని నాయభి ప్రాయము.

గిరిధరుని కలువ లాలించిన పిమ్మట దొరగారును “ఆమెనుబట్టి త్వరలో బంధింపవలయును ఇట్టివారలకు స్వేచ్ఛ యొసంగుటెంతమాత్రమును వుండరాదు. మావలన గలుగవలసియున్న సహాయమున కెప్పుడును మీకు లోటు గలుగదు. ఈపుస్తకమును మీచెంలనే యుంచుకొనుడని పుస్తకమును బారవైచికోనినవారు సొమ్మును పీకీకొన యర్హి పెట్టినకాగితములన్నియు నాకడకు రాగలవు. అపుడునేను పరిశీలించి యామెనుట్టి దళభ్రాస్త్రు బెట్టినయెడల తమకప్పగించెదను.” అని బల్కెను. గిరిధరుడందులకు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా నమస్కరించి యామె సంతకమును జూపుటకు వీలగునాయని ప్రశ్నించెను. దొరగారిక గుమాస్తాను బిలిచి యాతనికానాడు విల్ డ్రాయల్ చేసిన వారియర్జీలను గొనిర

మాస్తాల్లెగును ని గుట్టకే వెడలిపోయియుండిరి. సింధరుడు దానకుదెచ్చిన క్యాబులు పుణ్యముగానియ్యెనని కలంచుచు బ్యాంకినమీచుననే కరుణాచుండెను. ఒక బ్యాంకినాకరు గ్రామమున డెలివరీ (Delivery) చేయునని మిగిలిన యుత్తరములగొని యాఫీసున కరుదెంచుచుండెను. సాధువాతని నమిపించి పరాబుగారిబన యొక్కడనని ప్రశ్నించెను.

నాక—పరాబుగారితో పనియున్నదా?

గిరి—లేదు. అయింటినమిపమున మాబంధువు డొక్కడు నివసించుచున్నాడు. ఆతని దర్శింప నెంచితిని.

నాక—బాబజారులో.

గిరి—బాబజారులోనా? ఇంటినెంబరు తెలియునా?

నాక—1498_3 నెంబరుగృహము.

గిరి—మంచిరినాయనా? అచ్చోకేగి 29 మాస్టుజేసిన మా బంధువుని గలసికొనగలను.

నాక రాఫీసులోకి వెడలిపోయెను. సింధరుడు గమనశీగమును రెట్టించి బాబజారునకేగెను.

* * * * *

1498_3 నెంబరు గృహముక సాధారణముగు చిన్న రెండంతస్తులధవనము. అయింటక్రిందిభాగమున యూనఫ్ ఖానును, పైభాగమున సింకోకరును గావురముండిరి. అయింటికెగుట నొక టీషాప్ గలదు. (Tea Shop) సింధరుడా టీషాపు

లోనికరిగి గూర్చుండి యానభోఖానుని రాక గమనించుచుండెను. అప్పటికి సమాచారము గలుగకావచ్చినది అప్పటికి కను యానభోఖాను ఎచ్చియుం లేదనుట దెలిసికొని త్వరలోనే యాతడరుదెంచునని నిశ్చయించుచుండెను. ఆపావుయజమాని యాతని సమీపించి "అయ్యా తేనీరునుగొనికమ్మని సెలవా"యని ప్రశ్నించెను. ఊక నచ్చట గూరుచుండుట యనుచూనమునకుఁ గారణమగునని కలంచి గిరిధరుడు తేనీటిని గొనిరావలసినకని బల్కెను. పావుయజమాని టీ దెచ్చుటవై లోనికరిగెను.

గిరిధరు డిట్లునుకొనియుండెను. సాయంకాలము గిరిధరులకే యా ఫీసునువదిలి వచ్చినట్లు దెలియవచ్చినది. అట్టియెడ నీతఁడెన్ని డారున్నగ దాటుచున్నగు గృహమునకు రాదయ్యెను ఇంతకాల మింతడెక్కడ గడపియుండెనో గదా యనుకొనుచుండగా యానభోఖాను వచ్చిచెను. ఆఁక ఊకమంది సీసాను గొని లోపకేళిచుండెను. అయ్యది గాంచి దియేమి ? నేను దుగభిప్రాయమునో సచ్చియుండలేదుగదా ? యని యనుకొనుచు—ని కనునగిశీలింప వలయునని నిశ్చయించుకొని యెను. ఇంతలో నొకడు తేనీటిని గొనివచ్చి యాతని ముందుంచెను. కాని గిరిధరుడెంతడు తేనీటిని గొనితెచ్చుట గమనింపలేదా ఆ సద్బ్రష్టియంతయు యానభోఖానుచైననే యుండెను. అట్లును దనముంది గుమ్మము

కడ నిలచి తలుపు తట్టెను. గోపలనూడి 8 సంవత్సరముల వయస్సుగల యొక బాలిక న్ను తలుపు తెరచెను. ఆతఁడు లోనికి గేను గిరిధరు డాగ్రహమును సమీపించ నొచ్చెను. కాని పలువురు తన్ను చ్చట జూచుటచే నచటికేగిన దన్ను సంశయింతురని తలచి యటనుండి వెడలిపోవలయునని తే చెను. అప్పు డాతఁడు బల్లవైసున్న తేనీటిని జూచెను. తో డనే యాతఁడు టీ త్రాగకుండ వెకలిపోయిన నితరులయను మానమునకు గురియగుచునని తలచి మరల గూర్చుండి టీ ద్రావెను. అనంతర ముతఁడు యజమానన కీయవల సిన డబ్బుల నొసంగి యటనుండి వెకలిపోయెను. ఆతఁడొక మగుగున కరిగి తనవేష మొకీత మాస్సుకొని తొల్లిటి యుపపుల నొకవో భక్తవగచి యూసఫ్ఖాను గృహమువంక కరుదొచుచుండెను. అప్పుటికి సుకూ రెనిమిది గంటలువారి యుండెను. యూసఫ్ఖాను వీధిగుమ్మరుకడ నిలిచియుండెను. గిరిధరు డాతనిని మారముచుండినే దింకించి సమీపింపక మారముననే నిలచి ప్రకీలించుచుండెను. లోపలినుండి బాలిక యగుదొచి యూసఫ్ఖానుని సమీపించి మరల నెప్పుడువచ్చెన వని ప్రశ్నించెను. స్వరలో వచ్చెననని బల్కి యామెను లోనికి కేరి తలుపు వైచుకొమ్మనియెను; యూసఫ్ఖాను గుమ్మరుచు దిగి నడచుచుండెను.

గిరిధరుఁ డాతని వెంబడించెను. ఆతఁడును చినచిన నడిచుచుండెను. తనవెంటఁబడి వచ్చు గిఁధరు నాతఁడు గుర్తించియుండమిచే నెచ్చటివలె నొకఁయింటి గుమ్మముగఁ ద నిలచి తలుపుతఱ్ఱెను. లోపలినుండి యెవ్వరో తలుపుదెర చిరి. యాసభఘానుఁడు లోనికేగెను. తలుపులు వెంటనే మూయుబడెను. గిరిధరుఁడు లోనబ్రవేశించుట కనువగు మార్గమేమై యిదిచునాఁగాని యులోఁగించుచు పరిసర ప్రదేశముల బఁకించెను. ఆతని కచ్చటనుండి కడలిపోవల యునని శేడు లోనికేగుటకు మార్గము గాఁబొంపకున్నది. అక్కఱఁగాను నాతఁడు సమీపముననున్న బీటులోనున్న రక్షకభటుని బిలిచి తనజేబునగుడున్న నోటుబుక్కుపై కేశవ లాక్షణ కొకఁడు నగమును నాఁసి యుద్ధాసిని యానక్షక భటుని కొసరిగి కూర్చు నెచ్చటికి గొలిపావలయును అని బంపెను.

యాసభఘాను ప్రవేశించిన గృహ మొక సామాన్య మైనది. ఆ మింటికి వెరుకవైపున మరియొకరి డవ్వసాధ మున్నది. ఆ గృహములోనుండి వెలికేగుటకు వీధిద్వారము గాక మరియొక గేటుగొమ్మము గూడ నున్నది. ఆ గేటు తలుపులు లోనబంధింపబడియుండెను. గిరిధరుఁ డా గేటును సమీపించి మఱచెను. ఆ మార్గమున లోనికేగుట సులభ ముగా గాఁబొందెను కాని అచ్చటికిఁండి ఁటిలోని కేగు

టకు మార్గముండగా యెకల నచ్చటికేగుట వృధాయాసము గుసని యాలోచించుచు నింక యాలోచనములతో కాలము ను న్యర్థముజేసిన కార్యము మించివచ్చునేమో యను సంది యముతో గిరిధరుడు తలుపులపై కాలువేసి వైకెక్కి సు నాయాసముగా లోనికేగెను. కాని యటచున్నయెడల లో పలివారి సంభాషణగాని యులుకుడు గాని వివచ్చునేమో యని యొకించుక కాలము నిలచి వినియెను. ఎట్టియలుకు డును వినరాలేదు. ఆతడు పరిశీలింపగా నొకమార్గము గాన్పించెను గాని యామార్గమింటిలోనికి గాక వేరొకదొడ్డి లోనికి బోయియుండెను. గిరిధరు డచ్చటికి గూడ బోయెను. కాని, మింటిలోనికేగుట కనునైనమార్గము గాన్పింపద య్యెను. లోపలనున్న వారిసంభాషణముగూడ వినిపింపదయ్యె ను. ఆతడింకను నటసుండినయెడల కేశవలాలకు దెంచునే మోయనియును— యాసభాను వెడలిపోవునేమో యనియు సందియములతో వీధిలోని కరుదెంచెను. ఆతడరు దెంచి నప్పటికే కేశవలాలు 4 గురు రక్షకభటులతో నచ్చటి కరు దెంచియుండెను. గిరిధరుడతని గలసి కొన్నినిమేషములు రహస్యముగా మాటలాడెను.

వారిరువురును రక్షకభటులను ద్వారమున కావలీవల నిల్చి జాగరూకతతో పహారాయొసంగుచుండ వలెననియు లో పలిసుండి యెవ్వ రరుదెంచినను బట్టుకొనవలసినదిగా యాజ్ఞా

అయితే, కేవలం ను గీతధరుడును గలను యాయంతివెనుక నడువకే నీ గృహమునకు నరిగా వెనుకనున్న గృహయ జమాని గలసికొని చూతనితో నిట్లు ప్రసంగించి.

“అయ్యా! మేము కొండొకకార్యార్థమై ద్విమూర్తు చుగటిమి. అందునుగూర్చి కొన్నియంశములు మీవలన నెఱుగగోఁతిమి.”

‘నావలన మీ కెట్టి నష్టముల డెలియవలసి యున్నవి?’

‘తపి గృహమునకు వెనుక నొకజారురోడ్లను నున్న గృహమున నెవ్వరున్నారా? వా రింటిని దనములక్రిందట నుండి యున్నాఁ జెప్పగలరా?’

‘ఎప్పుడో యొకయంకన నినోంచుచున్నది. ఆమె సుమాలోక మాసము దినములనుండి యిచ్చట నివసించు చున్నది.’

‘మాసము దినములనుండియేరా?’ కుని గీతధరుడు సంతో మాకులదిత్తుడై ప్రశ్నించెను.

“అవును. రెండుమాసముల క్రిందటిదనుక నామిత్రుఁ డొక్కరుఁ డాయంట నుండెను. ఇప్పుడాతఁడీ గ్రామమును యుద్యోగరీత్యా విడువవలసివచ్చెను. అతఁడు వెడలిపో యిన తమవరి యొకమాసమువఱకును యిది భారీగానే యుండెను.’

“అయింట నీచతుగున్న యాతని నామధేయమేమి?”
 యని గిరిధరుడు ప్రశ్నించెను.

“సురేంద్రనాథుడు—”

అనంతరము వారిరువురములూ గృహాయజమానుని
 కడ సెలవుదీసికొని బాబజారులో కరుదెంచిరి—అట రక్షక
 భటులవలన యింటినుండి యెవ్వరును వెకలిపోవలేదని తెలిసి
 కొని సంతసిగచిరి.

గిరి—అలస్యమే? అనుకొనెనట్లొనర్తుమా?

కేశ—మంచిది.

ఎసిమిదవ ప్రకరణము.

విశ్వప్రయత్నము.

గిరిధరు డిరువురు రక్షకభటులను కేటుగ్రమ్మమునుదాటి
 తనవెంట రావలసినదని జెప్పి దొడ్డిలోనికి గొనిపోయి గృహము
 నుండి దొడ్డిలోని కరుదెంచు ద్వారమునొద్ద నిల్చి “ఈమార్గ
 మున నెవ్వరైన వచ్చినయెడల బంధించియుంచుడు. వామ్ము
 రావలయునని యాలవేయకుడు. మీకాతని బంధించుటకు
 వీలుగలుగనియెడల, నాతడు బలాధికుడై మిమ్ముల జయింప
 గలడని దోచినయెడల బిగులు నేయుడు. తోడనే మేము

సహాయముచేసి నన్ను జాగ్రత్తగా తోచుచున్నది. పాపము
 రింది వెళ్ళిపోయింది - చుట్టూనున్న భయమును వీధికవాలము
 యె.త నిలిపి కాలమును కేశవలూని గిరిధరు లిరువురును
 సమీపించి గట్టిగా ఒక్కో లోపలినుండి యెట్టి ప్రత్యుత్తరమును
 రావోను, నురల వ్యక్తికి, లోపలినుండి యెవ్వరని యొక కోమల
 కంఠధ్వని శ్రీంచెను తలుపుదీయుచు కొలదిగా మాటలాడ
 వలసియున్నదని గిరిధరుడు జవాబుసంగెను. ఎప్పుడో మాట
 లాడవలసి యున్నదని మరల ప్రశ్నచినవచ్చెను - మీతోడనే
 యని గిరిధరుడే మరల బ్రత్యుత్తర మొసంగెను. తలుపుదెరువ
 బడదయ్యెను. గిరిధరుడు గంభీరవ్యవహారమున తలుపు దెరువ
 వలయును

“తలుపును దెరువకున్నయెడల నేమగును. అర్థరాత్రు
 మువ నీకుగల పనియేమి పాపముకరుముననేరమ్ము”

‘తలుపు తెరచెదవా! బలవంతముగా దెరువవలయువా?’
 లోపలనున్న వ్యక్తి యేమాలోచించుకొని యెనోగాని
 తలుపును దెరచెను. గిరిధరుడును కేశవలూనిను లోప ప్రవే
 శించిరి. తలుపు తెరచిన వ్యక్తి మాటుననిలచి వారల గమ
 నించుచుండెను.

గిరిధరుడు—యాసభానుగా రేమిచేయుచున్నారని
 వారితో నొకరివారు మతిజయారుగా మాటలాడవలసి
 యున్నది.

వ్యక్తి—అతడెవ్వడు? అతడు నాకు ఎందుకై వచ్చాడు?

గిరి—ఎవ్వడో యెఱుగరా? ఎందుకై వచ్చాడో తెలియనివాడనుగాను. త్వరితముగా నాతని బిలువుము.

వ్యక్తి—మీరెవరు?

గిరి—మేమాంరక్షకభటుశాఖవారము. కొన్ని సృష్టింపబడిన నోట్ల నాతడీదినమున బ్యాంకినుండి శాలావణి గావించి యుండెను. ఆవిషయమై మాట్లాడవలసి యున్నది.

వ్యక్తి—అతడు వచ్చిన వెంటనే వెళలిపోదను. ఇచ్చటలేడు.

గిరి—అసంగతి నేఱుగనివాడనుకాదు.

గిరిధరుడు రక్షకభటులను లోనికిలింపజేసి, నాగు లోనికనుదించినంతనే మాష్ట్రక్తితో 'జూల ముగ్ధులకు మూలము. త్వరగా నాతని బిలువుము' యని బల్కెను. ఆమె గచ్చవడి కుట్ల నిలువబడిపోయెను. గిరిధరుడు మా రాడక యొకింతసేపు గడచినవిమ్మట రక్షకభటులతో "ఈ మెరు బాధివుండు. తరువాత గృహపరిశోధనకు గడంగు దము" అని బలుచుచుండెను. ఆమె యు నొక్కంత ధైర్యము దెచ్చుకొని "శోధించుకొనుండు—నేను మీకక్షము వచ్చితిను" యని బల్కెను. భటు లామెను సమీచించుచుండిరి. గిరి ధరుడు కొంతసేపకుండై "కూర్చివెళి!" యనినది

గూడ నీపాట్ల బెట్టుకొంటివా? యని బల్కెను. అపల్కు
 లాలినినతోడనే యావ్వక్తి తనచరిత్ర సంతయును వెల్లడి
 యయ్యెనని దలచి గాబోలును చరాలున నొకగదిలోనికేగి
 తలుపు లోన బంధించుకొన యత్నించుచుండెను. ఇంతలో
 రక్షకభటులు తలుపును వెనుకకు ద్రోయుచు నామెనుబట్టుకొన
 యత్నించుచుండిరి. ఇంతలో కేశవలాలు గిరిధరులుగూడ
 నచ్చటికరుదెంచిరి. ఆమెయు తనయత్నములన్నియు వృధ
 లగుట కెంతయో చింతించుచు ప్రక్కనేయున్న బాకును
 గైకొని వక్షస్థలమున సత్తువకొలదిగ బాడుచుకొనియెను హాహా
 కార మాచరించుచు క్రిందబడిపోయెను. గిరిధరుడు "లీలా!
 ఎంతవనిజేసితివి." యని పల్కుచు నామెను నమీపించెను.
 ఆమెయు రక్తవాహినిలోబడి కొట్టుకొనుచుండెను. గిరిధరుడు
 నలువైపుల దిశకించెను. ఒకవైపున యాసఖ్ఖాను రక్తవాహి
 నిలో బడియుండెను. గిరిధరుడు డామెను, యాసఖ్ఖానుని దిల
 కించి కార్యమంతయును ధ్వస్తమగుట కెంతయో చింతించి
 లీలాకుమారితో "లీలా! యింతటి సాహసకార్యమున కొడిగట్టి
 తివా?" యని ప్రశ్నించెను. కేశవలాలు తక్షణమే యొకరక్షక
 భటుని నమీపముననున్న డాక్టరును నోడ్కొని గావలసినదని
 బాపెను. గిరిధరుడు లీలాకుమారిని దిలకించి "లీలా! ఇప్పుడైన
 నీనేరముల నొప్పుకొందువా! నిష్కారణమేల యాసఖ్ఖా

నుని నధించితివి." యని ప్రశ్నించెను. ఆమెయు మూఠాడబాలక-దాహమని సజ్జచేసెను. గిరిధరుఁడాయుంట గలయవెకి మంచినీరమును గొనితెచ్చి యొసంగెను గిరిధరుఁడు దొడ్డితలుపును దెరచి యచ్చట దానీవఱకు నిలిపియుంచిన రక్షకభటులను లోనికిబిలిచి యిరుగుపారుగువారి నెవరినైన దీనికొనిరావలసినదనియు, రెండుబుడ్ల బ్రాందిని గొనిరావలసినదని పంపెను.

వారిరువురును 5 నిముషములలో నచ్చటికి వచ్చిరి. గిరిధరుఁడు బ్రాందిని కొలదిగా నొకస్లాసులోఱిసి లీలాకుమారిచే ద్రావించెను ఆమెకొకింతబాధ తగ్గినటు నుండెను ఇంతలో డాక్టరువచ్చి యొకటిరెండు మోతాదులమెచే ద్రావించెను. అంతట గిరిధరుఁడు డాక్టరు బాబుతోసీమె "జీవించునని యాశలేను మరణవాఙ్మూలము దీనికొసవలసియున్నది గదా" యనియెను. డాక్టరు గాయమును పరిశీలించెను. అయ్యది హృదయశుహారమున కిండుక ప్రక్కగా దగిలియుండెను. అంతనాతఁడు గిరిధరునితో 'నయ్యా గాయమపాయకరమైందియే కాని, హృదయశుహారమున కొకింతదూరమున దగులుటచే నీమె రెండుమూడు గంటలకాలము జీవింపగలకు. ఆబాకును దీయకుండ నట్లే యుంపవలయును. ఈలోపున మరణవాఙ్మూలమును పుచ్చుకొనవలయును.

గిరిధరుడు లీలాకుమారితో—“డాక్టరుబాబు కలుగు
లాలించితివా? నీముఖమునకు వినవలసియున్న నీచరిత్రమంత
యును దెలుపవలయును” యనిబల్కెను.

అప్పటికా యిరుగుపొరుగునున్న నలువురైదుగురు గృ
హస్థులను రక్షకభటుడు దోడ్కొని వచ్చెను. లీలాకుమారి
గిరిధరుని కిట్లనియెను. నాచరిత్ర మాలించుటకు కఠూహల
మానసుడవై యున్నట్లున్నది. అయినను నీవుదెలియవలసిన
దంతయు నీవతకె దెలిసికొనియుండువు. అయినను నావలన
విననొందితివి గావున వినుమని యిట్లు జెప్పసాగెను.

అలహాబాదు గ్రామమున నే నొక వారకాంతచే బెం
వబడితిని. నాకు 12 వత్సరములస్రాయము వచ్చువఱకును
నేనామెను నాతల్లిగనే తలంచితిని గాని యటుపిమ్మట నామె
వేహికరితో నావిషయమును గూర్చి సంభాషింపుచుంక మా
టుననుండి విని నిక్కువమెఱిగితిని ఆమెయే నాకు విద్యా
బుద్ధుల జెప్పించెను. పదునారువత్సరములకామె చెప్పినట్లు
ప్రవర్తించితినిగాని నాసంపాదనయంతయు నామె యభ్యస
ములకు గుటుంబభిర్షులకును జాలదయ్యెను. అట్టిసితిలోరా
మానందచట్రీగారు మానమునకు ముప్పదిరూప్యము లొసం
గుటకంగీకరించి మాగృహమున కరుదెంచుచుండెను. నేనును
చాటువనుమాటువను కొలదిగా ద్రవ్యమార్జించుచు, నాత
డు గొప్పవాడగుటచే నాతనివద్దనుండియే ధనమును సం

గ్రహించుటకై విశేషముగా యత్నించితిని గాని యాతఁడు పరమలోభియగుటచే నామాయలకాతడు జిక్కడయ్యెను. ఇట్లుండగా గంగారాము తరచుగా మాయింటికరుడెంచుచు నెడనెడ ధనమొసంగుచుండెను. ఆతడు నాపై మక్కువగొని నాకు నెలకు 50 రూపాయలిచ్చుట కంగీకరించెను ఇంతియె గాక అవుడొక్కమారుగా నొకవేయిరూప్యములనుపూడ యొసంగియుండెను.

నేనాతని పలుకులకు లోనై యాతనితో జీవయాత్ర గడపుటకు నిశ్చయించుకొని యొక్కనాటిరేయి యాతనితో గలసి కలకత్తావచ్చితిని. ఒకవత్సరము హాయిగ గడచిపోయి నది. గంగారామునకు నాయందు నిష్కారణముగ ననుమానము జనించెను. అక్కారణముచలన నన్నుకొలదిగా నసహ్యించుకొనుచు తొల్లిట్లిప్రేమను మరచియుండెను. అట్టిపరిస్థితులలో ననే భవానీసింగు పరిచయముగల్గెను. అతఁడు యునకుడు, సుందరుడు, ధనికుడును యగుటచే యాతనిని నావంక కాకర్పించుకొంటిని. గంగారాముని విడచిపోవలయునని దలంచుచుంటినిగాని యాతఁడు నాపై తేనిపోని యధికారమును డెలాయించుచుండెను. ఇట్టసితిలో మనోహర నేనుడు నన్నొకసారి గాంచి మోహవేషుడై నెలకు నూటయేబదిరూప్యము లిచ్చెదననియు దనస్వాధీనములో నుండవలసినదనియు నాకువర్తమానమంపెను. నేనంగీకరించి యాతనిని రహస్యముగా నా

శ్రీహనుమకు రావలసివడంట్టి. ఆరిడడనుదినమునను సా.శం
కాలమువచ్చి వెడలిపోవుచుండువాడు. గంగారా మాతని
రాకడగ్రహించి నన్ను మరంతగా బాధింపసాగెను. ఒక్కదిన
మున గంగారాముని ధిక్కరించి నేను శ్రీహనుమండ్లి వెడలి
పోయెదనంటిని. ఆతఁడు నన్ను విషవజాలక గూత డిచ్చుదాని
కట్టె నెక్కడుగా నొనంకనని జల్మెను. అయినను నేనంగీక
రింపక నామార్గమున కడ్డుగాకుండనున్నచో యుండుచు లేని
యెడల నీయిచ్చవచ్చినచోటున కేగుము నాస్వాతంత్య్రము
నేను నీకొరకై గోల్పోవజాలనంటిని. అంత నాతఁడు మండిపడి
నన్నుగొట్టి యెచ్చటిలో వెడలిపోయెను. అనంతరము భనానీ
సింగు వచ్చి నన్ను నేదదీసి మంచముపై బగుండ పెట్టి వివిధో
పచారములచేసి నాకు స్పృతికలుగునంతవఱకు మాయింటనే
యుండెను. నాటికే గంగారాము డింటికివచ్చియుండలేదు.
మరునాడునయముననేవచ్చి నన్నుగాంచి ప్రాధేయపూర్వక
ముగా తీమింపుమని ప్రార్థించెను. నేనును యాతనివలన
సుమారు రి కేలరూపాయలు దాన్యమును దిసియుండుటవలనను
ఇంకను నాతనివలన గొంతద్రవ్య మాళించి యున్నదాననగుట
వలనను నాతని నానాడు ప్రేమించినట్లు నటించితిని. ఆతఁడా
దినముననే నాకు 200 ల రూప్యముల నిచ్చియుండెను.

అనంతర మాతఁడు మనోహరనేనుని మాటయే దలం
పక యెప్పటి యట్లు ప్రవర్తించుచుండెను. అంత నే నీతఁ

దాతని కెక్కుజేసియుండునని దలంచి భవానీసింగును ప్రేరేపించి యాతనివలన సిక్కువమంతయు నెఱిగితిని. అనంతరము భవానీ సింగాతని లోకువజేసికొని నాకొర్కై తరచుగా వచ్చుచుండెను. గంగారాము డీసంగతి గనిపెట్టి యాతనివడలించుకొనుటకు గూడ కృతనిశ్చయు డయ్యెను. ఈసంగతి గనిపెట్టి భవానీ సింగుతో నే నిట్లుంటిని. “ఈతని పీడమాన్సుకొనకున్నయెడల చిక్కులకు లోనగుదుము. మంచిమాటలతో నీరని సాగనంపుటయె యుక్తము. ఆతడు మనచేతుల జిక్కియుండుటచే బెడరించినయెడల తప్పక పారిపోవును” అనిన విని యాతఁ డట్లొసర్ప వంగీకరించెను. మరికొండు దినములకే యాతఁడును గంగారాముఁడును మరణించిరి.

“లీలా! గంగారాముఁ డిచ్చట నేదేని వ్యాపారమున నుండెనా?”

“అగును. ఆతఁ డొకకంపెనీలో కూలీలచే పనిచేయించుచుండు నుద్యోగముననుండెను కాని చనిపోవుటకు బూర్వమాతఁడు పది పదిహేనుదినములక్రిందటనే యుద్యోగమును మానుకొనియుండెను.”

“ఏకంపెనీలోననో దెలియునా?”

“నాపెట్టెలో కాగితములున్నవి జూచుకొనుఁడు.”

అని జెప్పనంత కామె కాయానమధికమయ్యెను. డాక్టరుగారు మరల నొకమోతాదుమం దొనంగను, గిరిధరుఁడు

మరల కొలదిగా బ్రాందిని ద్రావించెను. కొన్నినిముషములకు
: శ్పబ్దముగా నుండెను.

తోవిష్కడవ ప్రకరణము.

మరణవాద్యాలము.

మరల లీలాకుమారి యిట్లు జెప్పవారంభించెను.

గంగారాము భవానీసింగు లిరువురును మరణించిన
వార్త దెలియుటతోడనే నేనా గ్రామమునుండి వెడలిపోవలయు
నని సంకల్పించుకొంటిని. అప్పటికి నాపేర 2 వేల రూప్యములు
బ్యాంకిలోనుండెను. బ్యాంకిలోనున్న ద్రవ్యమంతయును దీసి
కొననెంచి యొకనాడు బ్యాంకికేగితిని. ఆనాడు ద్రవ్యమంత
యును నొక్కసారిగా నీయబడదని దెలిసికొని మొదట
1000 రూప్యములను దీసికొంటిని. ఆనాడు ప్యాస్ బుక్కు వడ్డీ
కట్టుటకై యధికారులు దమకడ నుంచుకొనిరి. నాడే యాస
ఫ్ ఖాను నన్ను జూచి నాతో మాటలాడగోరెను. నేనందుల
కంగీకరించి యాతనికి నానివాసమును దెల్పితిని. ఆత డారాత్రి
నాగృహమున కరుదెంచెను. తన యధీనములో నుండవలసిన
దని ప్రార్థించెను, నేను నాగ్రామమును విడచిపోవసంకల్పిం

చుకొనిత నంగతి యాతనికి దెల్పి యప్పటిలో నీవిషయమును గూర్చి నిర్ధారణగా వచింపజాలనంటిని. ఆతడును నాకై యెక్కువగా ప్రయత్నములు సల్పినను తనయింటినమీషముననున్న గృహమునకు వచ్చి నివసించవలసిన దని ప్రార్థించెను. నాలుగైదు దినములలో నాలోచించి జెప్పెదనంటిని. ఆతడు బ్రహ్మనందభరితుడయ్యెను.

ఇట్లుండగా నొకదినమున గొన్నివస్తువుల గొనితెచ్చుటకై నేను న్యూమార్కెట్టున కేగితిని. అచ్చట రామానందచర్లనీ నన్ను దిలకించియుండెను. నే నాతని నాజననమూహమున గుర్తించియుండలేదు. ఆతడు నావెనుకనే మాయింటి కరుదెంచి యింటినెంబరు గుర్తించుకొని వెడలిపోయెను. నాటి రాత్రి సుమారు తొమ్మిదిగంటల కాలము నాగృహమున కరుదెంచెను. ఆతనిగాంచినంతనే నేను చకితురాలనైతిని. ఆతడు నన్ను తనతో మరల నలహాబామనకు రావలసిన దని ప్రార్థించెను. నే నంగీకరింపలేదు. ఆతడు బలవంతపరచెను. నే నెంతయో బోధించితిని. నావలన నింక నీకు సౌఖ్యము కలుగదని నేయివిధముల జెప్పితిని. ఆతడు మాహరసావేశుడై నన్ను బట్టసుంకించెను. నేను మరల నాతనిప్రబోధించితిని. నాపల్కు లాతడు చెవిజేర్పడయ్యెను. పైగా నాతడు నాపై బడి పరాభవింపసాగెను. అంత నేను కోపమాపుకొనజాలక బలపైనున్న కత్తినెత్తి యాతనిగొట్టితిని. తోడనే యాతడు

క్రిందబడియెను. నేను కడుంగడు భయమంది యాతని చూసి నుండి లేవదీయ యత్నించితిని— కాని సాధ్యముకావేను. క్రిందబడిన నాలునైదు నిముషములు కొట్టుకొని మాత్రము మరణించెను. అసహాయురాల నగుటచే యాశ్రవమును యావలఖారవేముంచుటకు వీలుగలుగమి చింతించి కడకాశవము నచ్చటనే విడిచిపోవనెంచితిని. నాదుస్తులను విడిచి స్నానమాడి నూతనవస్త్రములదాల్చి యాగదియందున్న నాచిన్నట్రొక్కు పెట్టెను దీసికొని వీధిలోని కగుడెంచితిని. అప్పటి కెక్కరును వీధిని జేరు. తోడనే నేను చరచర గుమ్మమునుదిగి నడువసాగితిని. నిర్మానుష్యమగు నావీధిని యొకింత దూరమేగుసరికి హారా పోవుట్రొక్కు వచ్చుచుండెను. ఆట్రొక్కు లోనెక్కి స్టేషనువ కేగితిని. అప్పటికి సుమారు యైదుగంటలయ్యెను. 5-10 నిముషముల ఏ ఖరగపూరు బసులు జేగు బాడిగలను. ఆబండిలో ఖరగపూరు వెళిలిపోవ నెంచితిని. ఇంతలో యాసఫ్ ఖాను నన్ను గలసికొనియెను. ఎచ్చటికే గుచుంటివని ప్రశ్నించెను. నేను ఖరగపూరున కేగుచుంటిననియు, నవకాశమున్నయెడల నాడుగాని చురునాడుగాని నన్ను చ్చట గలసికొనవలసినదనియు జెప్పితిని. ఆతడే నాకు టిక్కెట్టును దీసియిచ్చెను.

‘ఆతడెడినమున స్టేషనున కెదులకువచ్చెను’ అని గిరి ధనుడు ప్రశ్నించెను.

“అతడెవ్వరో స్నేహితులను సాగనంపుటకై వచ్చి యుండెనట. నేను ఖరగపూరును సురక్షితముగా చేరుకొంటిని. వాడే యాసఫ్ భానుడు ఖరగపూరులో గలసికొనియెను. అతనికి నావృత్తాంతమంతయును దెలిపితిని. అతడు నన్ను గాపాడుట కంగీకరించెను. వైగా నాతడు. తనకెవ్వరును తేరనియును, నన్నే భార్యగా జూచుకొందుననియును దెల్పి యారాత్రి బండిలో నన్ను దిరుగ కలకత్తా దీసుకొనివచ్చి యి యింటిలో ప్రవేశపెట్టెను. నాటినుండియు నాతడు నాయం దనురాగముతోడనే వర్తించుచుండెను. గాని కొన్నిదినము లైనతరువాత నాతడొక మందుసీసాను కోటుజేబునందుంచు కొని యిచ్చటికరుదెంచెను. నేనామందెవ్వరికని ప్రశ్నించి తిని. అతడు నాభార్యకని యుత్తరువిచ్చెను. అతడీవఱకు దనకు భార్యలేదనిచ్చెప్పి యిపుడారీతిజెప్పగా నేనెంతయు నా శ్చర్యమును జెంది మరల నాతని నట్లే ప్రశ్నించితిని. అతడ య్యది తనభార్యకే యని యుత్తరువొసంగెను. నేను మనం బుననే ఫేదమొంది యప్పటికూరకొంటిని. ఆచురువాడత నితో బ్యాంకిలోనున్న ద్రావ్యమును గూడదెచ్చిపెట్టు మం తిని. అతడు ప్యాన్ బుక్కులో సంతకముజేసి తెమ్మనియెను. పుస్తకముకొఱకు పెట్టె దెరచిచూచితిని. పుస్తకము తేకపో యెను. పుస్తకములేకంటిని. అతడీవఱకే నావద్దనుండి వంక రూపాయలుకొని యుండెను. నాయుద్దేశ్యమేమనగా నాడు

వడ్డికట్టుటకై దీసికొనిన పుస్తక హతండు దీసికొని యుండెననియు, ఆతఁడొద్రవ్యమును కూడ హరించి నట్లుంటికిగూడ సాగవంపునని దలంచితిని. ఆతఁడు పుస్తకము లేనంటినను కోపముతో నాభీసునకు బోయెను. ఆతఁడు సాయంకాలమరుదెంచి బ్యాంకిలో జరిగినవంగతులన్నియు దెల్పెను. ఇంక నేనిచ్చట నున్న యెడల పట్టుబడిపోవుననియు ఆతఁడు నాయెడ నుపేక్షతో నుండెననియు దలంచి యిచ్చటినుండి వెడలిపోవ నెంచితిని.

రాత్రి యాతఁడుబుదెంచినపుడు నేను వెడలిపోవదలం చుకొంటిని జెప్పతిని. అతఁడు పోవలసివచ్చనియెను. నేను నా సామీయావలసినదని ప్రశ్నించితిని. ఆతఁడు సామీమియును లేనియు, పోవయత్నించినయెడల పోలీసుల హాముజేయు దుటయు బెదరించెను. పైగానాతఁడు నన్ను కట్టితికి నేనడిగి నభూమి బ్యాంకిపుస్తకము తీరని యింకొక తేగవంగనినే బ్యాంకి పుస్తకమును బాచితివాయని నీచముగా మాటలాడెను. అంత నే నాతని నేమియు ననక యూరకొంటిని. తదనంతరమే నాతనితో నిట్లంటిని. ఓహూ! నిన్నువిడచిమాలి మెక్కడికి పోవునను. ఊరక యట్లనిన నేమంగువోయని యట్లంటిని కాని నేనెన్నఁచేతను పుస్తకమును బ్యాంకికి బంపియుండలేదు. ఆపుస్తకము పోలీసునానికి దొంగకుటనే వారే యట్లరుదెంచి యుండవని యిట్లు నమాతని నొం దిప్పునిజేసి మరచి మాట

లతో నాతని మెల్ల, ద్రావుడులోనికి దివి వితిమీర
 వ్రానిందితిని. అప్పుడు స్వీగి సుతోడనే నూతని కథావ
 శేసుగా నొప్పు చుటునుండి బిచ్చ ముకొని పోవనెచితిని.
 కాని మంత్రోచ్చు నోనిగులవక చుకునుని యెన్నడును
 దలంపలేకు.”

గిరిధరుడు—నీవు గంగాదామునకు వ్రాసిన లేఖలు ని
 యింట నందులకుండెను?

లీలా—అతనిసామానంతయు నాయింటనే యు డెను.
 కాని యాత డని చూచివేమలేకు గాబోలును. అందువలన
 నాతనివెల్లెలో మిక బిచ్చని లభింజియుం కవచ్చును.

మరిల నామె యామీసమునకు లోక దుష్టము డాక్టరు
 మందొనంకెను కొన్నిమిషములు నిచ్చెబ్బముగా నొందిన,
 లీలాకుమారి నిసకాయామధికముగా నున్నదనియును బాధ
 దుర్భరముగా నున్నదనియును, వక్షమున గ్రుచ్చుకొనియున్న
 బాకును దీసివేయువలసినదనియు పార్థిం చెను. మరణవాద్య
 లమువై నామె చే వ్రాలుచేయించి యచ్చటికరుదెంచిన
 గామస్థులచే పాక్షివ్రాళ్ళు చేయించి గిరిధరుడు డాక్టరు
 బాబుతో యామెవక్షమున గ్రుచ్చబడిన బాకును తీసివేచు
 వలెనని నుడివెను. డాక్టరుబాబు బాకునూడదీసెను. మరు
 డ్దణముననే లీలాకుమారి ప్రాణవాయువు లనంత వాయువులలో
 గలసిపోయెను.

అంతట గిరిధరుడు—అహా ! ఒక కాంతామణి కొఱకై జరిగినవి అయిదుహాత్యలా. గర్భనిర్భేదకముగా నున్నదేయని బల్కి నిశాశేషమంతయును వేగించి తెల్లవారిసతోడనే యీ సంగతినంతయు వైయధికారుల కెఱిగించి యాశవములను జనరలు హాస్పిటలుకు పంపించెను.

పదియవ ప్రకరణము.

సమాప్తము

వననితాహణిమూలమున మనోహరసేనుడు, గంగా రాము భవానీసింగులు, రామనాథచటర్జీ, యాసఫ్ ఖాను మరణించియుండిరో యారమణీమణి యాత్మహత్య గావించుకొని మరణించినది. ఎచ్చటినుండి రక్తవాహిని ప్రవహింప మొదలిడెనో యాస్థలము నమూలముగా ధ్వసముచేయబడినది. పత్రికలన్నియు లీలాకుమారియొక్క సంపూర్ణచారిత్రమును ప్రకటించినవి. జనులండఱును, “ఇంతటిసాహసముగల తరుణీమణిని మున్నెన్నడును గాంచియుండలే”దని ఆమెను గూర్చి ప్రశంసావాక్యముల బలుకసాగిరి—పలువురు గిరిధరుని బుద్ధి విశేషమును గూర్చి యధికముగా పొగడసాగిరి. కేశవలాలు గూడ గిరిధరుని బుద్ధివిశేషమునకు మనంబున నెక్కుడుగా

సంతసింపి యాతనివలన దనసంశయమును వాపుకొననెంచి యాతనిం గలసికొనియెను.

గిరిధరుడు కేశవలాలను గాంచినంతనే దయచేయుండని యొక యాసనముపై గూర్చుండనియమించి “ఏమివిశేషములు, ఇంక నేడు హాయిగా నెట్టిచింతయును లేక నిద్రపోవచ్చును గదా” యని బల్కెను. కేశవలాలు దరహాసాంచితవదనుడై— “అగునగును కాని మహాశయా! నాకొక్కసందియముగలదు. తమరు యాసఫలము నెందుల కనుమానించితి 'రని ప్రశ్నించెను. గిరిధరుఁ డిట్లు చెప్పసాగెను. “నేను బ్యాంకికీపోయి ఎల్ల రచేతను సంతకములను జేయించి ద్రవ్య మొసంగువాఁడాత డగుటచే నాతనిగలసికొని మాట్లాడిన నామె యాచోకీ దెలియునని తలంచి యట్లునర్పితిని. కాని యాతఁడు నాకు సరిగా సమాధానమిచ్చియుండలేదు. ఆకారణముచే నాతని ననుమానించితిని. నాటిసాయంకాల మాతనికొరకై యాఫీసున కేగితిని. కాని యాతఁ డచ్చటలేదు. అతని నివాసమును దెలిసికొని యచ్చటి కేగితిని. అతని నచ్చటినుండి వెంబడించి యాతఁ డేయింట జొచ్చెనో జూచితిని. ఏనహాయమక్కరలేకుండ లోని కేగుటకు ఏలుగలుగునేమోయని చూచితిని గాని యవకాశమున్నట్లు గాన్పింపలేదు. అప్పుడు మీఠాకై వార్తబంపితిని. పైగా మనమానాటిరాత్రి యాయింటివెనుకనున్న యాతనితో మాటలాడియుంటిమి. అతఁడు జెప్పిన వాక్యములు నాయనుమాన

బహు భక్త్యుపాసనా. అనంత ప్రాణాంతమును తమనే మెరుం
 గొనుట వాని యని బల్కెను. కేశవలాలు “సకల ముగా దాన
 మానాదు కొల విమిజాగ్రతగా నాన్నయెడల నామెను బట్టు
 కొనుటకు విశ్వక్సేయగ్ని నూ చరింపనలసియుండునుగాదా’
 యో బల్కెను. గిరిధరుఁ డరికలకు సందేహములలేదు. అమె
 యూహా దానమునుననే నూత్రాహమును విడచిపోయియుం
 డును ఇక నామెను బట్టుకొనటయే దుర్లభముగాను. అడుగ
 మరచితి శనివారమునాడు సా.భారతాల మైదుగంటలకు
 తమరు మాగృహమున కను దుచ్చియు టి-గదా? ఎందులకు
 వచ్చియుండిరో” తోసికొనినె యిది.

“అప్పుడు మీరెక్కడనున్నారు?” అని కేశవలాలు
 ప్రశ్నించెను.

“మీరు మాగృహమును సమీపించుట కొక నూరు
 గజముల దూరమున నేను మిమ్ము జూచితి”నని గిరిధరు
 డనియెను.

“అవును మాట్లాడిరికా రేమి?”

“మాటలాడుటకు వేషాంశగమున నుంటిని. అవుడు
 వీధియందు పలువురున్నారు. తగువార మీరువచ్చిన పని
 దెలిసికొనవచ్చునని యూరకొంటిని.”

“అది యంశ ముఖ్యమైనది కాదులెండు.”

“అనగా నీకేసునకు సంబంధించినది కాదా?”

“కాకేమి మీకొక్కాడు గంగారాముయొక్క నివాసము క్షిప్రపూరుని చెప్పి నది గలసికొని మాట దనిసికదని చెప్పియు నది జ్ఞప్తి కున్నది.”

“అవును.”

“ఆనాడతనిని గలసికొంటిని.”

“ఆతఁ డేమని చెప్పెను?”

“ఆతనికిని గంగారామునకును ముఖపరిచయము గలదట గంగారాము సర్వసాధారణముగా లీలాకుమారితోగలసి క్షిప్రపూరువద్దనుండి బొటానికల్ గార్డెన్సునకు వాహ్యోల్లెనెచ్చుచుండువాడట. అది యాతని పరిచయ మాతనికి గలిగెనట.”

“క్షిప్రపూరు నివాసముని గంగారా మాతతో జెప్పి యుండెనా?”

“శేను, తనచుగా నచ్చటికి వచ్చుచుండటచే నానడల్లకుకొనియుండెనట అందుకే నాతఁడెల్లముకొనియుండెనట.”

“అక్కడనే లీలాకుమారికి భవాసిని గున్నేహము లభించియుండవచ్చును.”

“నేనును నట్లే తలంచుచున్నాను.”

ఇట్లు మాటలాడుకొనిన యనంతరము యునునాడు న్యాయస్థానమున దాము వెల్లడింపవలసిన యంశములను గూర్చి చాలవఱకు మాటలాడుకొనిరి.

మరునాడు న్యాయస్థానమున నామెచరిత్రను త్రయము ప్రకటింపబడెను. న్యాయాధికారి గిరిధరుడు తనయభిప్రాయము ననుసరించి ప్రభుత్వమువారొసంగిన గడవులోననే యాలీలా కుమారిని బట్టకొనినందుల కెక్కడుగా నాతని నగ్గించెను. తదుపరి యాతడు గిరిధరలాయన కిట్లనియెను. “ఎందరెందరో పత్తేదారులు నోట్లనప్పనిగూర్చి పనిచేయుచున్నారు. కాని వారెవ్వరును యింతవఱకు కృతకృత్యులు కాలేదు తామిందు ప్రవేశించి యాడ్రోవలనుగూడ దమ నూత్మబుద్ధితోఁ గనిపెట్టి పట్టకొనవలయును.” అనిబల్కి న్యాయాధికారి యావనమునుండి లేచి యలహాబాదునుండి పోలీసువారుపంపిన రిపోర్టు నిట్లు చదివెను. “లీలాకుమారి ఈమె యొక భోగంపుచాసచే పెంపబడియెను. పదునారవయేట నీమెకు రామానందచట్టర్జీ గారి ప్రాపకము లభించెను. వారిప్రాపకమున నీమె మూడు సంవత్సరము లుండెను. వారిప్రాపకములో నున్నను యీమె యిరువురు తగుమనుజులను దనవంక కాకర్పించుకొని ధన సంపాదన మాచరించుచుండెడిది. వారిలో గంగారా మొకడు. గంగారా మీమెకై దననర్వస్వమును వెచ్చించెననియే జెప్పవలయును. కట్టకడపట నీతఁడు తనకున్న మాన్యమును నాలుగువేలరూప్యములకు విక్రయించుకొని లీలాకుమారి నింటినుండి లేవదీసికొనిపోయెను. లీలాకుమారి మంచిజాణ, రిద్యావతి. ఎట్టివారలనైనను యిట్టే దనవంక కాకర్పించుకొను

నేర్చుగలది అమె యాలహాబాదువిడగిన రెండు నూసముల కామెను పెంచిన చట్టముగాలు కాలధర్మమునొందెను. పెంపుడు జననియగు నాస్త్వమువారు గలిండ్లపెద్దలను లీలాకుమారి యల హాబాదు వచ్చియుండనేను.

గుంజ రాము, ఈతడొక గౌరవ కటుగదమువారు జెం దురవాడు. ఈతడొకప్పుడు రఘునాథుండు, లిల్లి లక్ష్మీబాయి. ఈతడు లిల్లి లక్ష్మీబాయి రుపమును బాష్పమువనే గలిందిరి. ఈతడొకప్పుడు లిల్లి లక్ష్మీబాయి ముల క్రియము వచ్చుచటకు వెళ్ళుచు ఉన్నతరవ యుదులలి కాంధ్రమొందెను. ఈ తనకి పోవుచుండ నున్న రఘునాథుని గాని యున్నట్లు దెలియ నుచ్చుటనేను గలదీ చుచువు ప్పటికి మానవి కై వారుచండల రూప్యముల మాదా యమువచ్చ భూములుండెను. కాని మును నలి చ వోవు ప్పటికి వానిలోగొన్నిటి నీతియ విక్రియింది యుండెను. అదిగములలోనే యీతనికి లీలాకుమారిలో సం బంధముగలపెదది. ఈతడు తాతయ శేషుంచిన భూమిని గూడ విక్రియించి యాకునాదీసికొని యీ గామమును విడచెను. ఈతడు దీక్షుడనున్నదిగములలో నల్లగొట్టిల్లరగ దిరిగినవాడు. కాని యెప్పుడును యెట్టికిత్యము నొందియుండలేడు.' అని జదివిన యనంతము జన్మ గిరిధరునివంకకు దిరిగి "కలకత్తాపట్టణ మున నీతిదేమేని పనిలోనండెనా? లేక యున్నద్రవ్యమునే శిశ్చు పెట్టుచుండునా? నెలకు 75 రూప్యముల బాడుగగానిచ

చుండుటచే నీతండ్రిదో వ్యాపారము చేయుచుండెనని తలగప
వలయునుగదా' యని బలెఱువెను.

సింధుడు లేచి గంగారాము యీ కలకత్తాపట్టణ
మున క. త దిన నాటిముగ్గయు నీతండు బైలీ అండ్ కో.
(Bailey & Co.) లో మే[న్స్ట్రీ]గచుచేయుచుండెను. ఈతండు
కులీలను హెచ్చరించి వలచేసిస్థితివలగా పనిచేయుచు
నాదిగటచే దొర గొర్రామును గొని గిరి చూపాయలకి
మేర్పాటుచేయించెను. ఇంతలో క కులీలల నితని
నుడు దు సరి రూప్యములు నెల గొనికుచు కును నెలపు గ
ములో గూక ప్రియమి నిలువకు దున్నగా పనిచేయుచు
చుండటచే నెలకు నలుబది రూప్యములు దొరగ చుండెనని.
లేలాకుడు గి కెప్పివట్టుగా నీ యు పనిచూపు కేములేదు 2 నెల
లు నెలనుగీకొనియుండెను. ఆ కారణమువలన నీతం డెవ్వడై
నదియు నెచ్చటచే మనసియు నిష్కర్షణమున రేలియ
కయ్యెను.

ఈవృత్తాంతమంతయు పత్రికలలో ప్రచురింపబడియెను
ఈవృత్తలాలు పత్రికామ ఖగ న గ జనకునివధించిన దుష్టుగాలు
కనుగొనబడియెననియు, నామె చూశ్మహాత్మ్య గావించుకొనె
ననియు కనినంతనించి గిరిధరలాలునకు కేమి రూప్యములను
క పుమానముగా నొనంగెను.

సమాప్తము.

